

Obsah

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
3	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	6
4	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	7
5	VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ	10
5.1	Vzdělávací obsah hudebního oboru.....	10
5.1.1	Přípravné studium.....	11
5.1.2	Studijní zaměření hra na klavír.....	14
5.1.3	Studijní zaměření hra na EKN.....	23
5.1.4	Studijní zaměření hra na akordeon.....	32
5.1.5	Studijní zaměření hra na housle	43
5.1.6	Studijní zaměření hra na kytaru.....	53
5.1.7	Studijní zaměření hra na elektrickou kytaru.....	61
5.1.8	Studijní zaměření hra na zobcovou flétnu	68
5.1.9	Studijní zaměření hra na flétnu.....	77
5.1.10	Studijní zaměření hra na klarinet.....	88
5.1.11	Studijní zaměření hra na saxofon	99
5.1.12	Studijní zaměření hra na trubku	110
5.1.13	Studijní zaměření sólový zpěv.....	118
5.1.14	Vyučovací předmět hudební teorie.....	125
5.1.15	Vyučovací předmět skupinová interpretace	130
5.2	Vzdělávací obsah výtvarného oboru	131
5.2.1	Přípravné studium.....	131
5.2.2	Studijní zaměření výtvarná tvorba.....	134
5.2.3	Studijní zaměření multimediální a prostorová tvorba	139
6	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	146
7	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	147
8	HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	148
8.1	Přijímací řízení	148
8.2	Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání	148
8.3	Získání podkladů pro hodnocení	151
8.3.1	Specifika hodnocení žáků výtvarného oboru.....	152

8.4	Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků	153
8.5	Vlastní hodnocení školy	153

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP:

Školní vzdělávací program Základní umělecké školy A PLUS, spol. s r. o., Český Těšín,
Pod Zvonek 28

Motto: „Mám-li se naučit, musím mít partnera v učení“

Předkladatel:

Název školy: Základní umělecká škola A PLUS, spol. s r. o.

Adresa školy: Pod Zvonek 28, 737 01 Český Těšín

IČO: 64618480

Jméno a příjmení ředitele: Mgr. Kateřina Landecká, DiS.

Kontakty:

telefon: 605 538 355

e-mail: HLHOD@zusaplus.cz

web: <http://www.zusaplus.cz>

Zřizovatel:

Název: Základní umělecká škola A PLUS, spol. s r. o.

Adresa: Pod Zvonek 28, 737 01 Český Těšín Kontakty:

telefon: 608 740 472

e-mail: adamikova.alena@zusaplus.cz

web: <http://www.zusaplus.cz>

Platnost dokumentu od: 30. 5. 2013

Účinnost dokumentu od: 1. 9. 2021

Podpis ředitele školy a razítko:

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Počet oborů, velikost:

Ve škole se učí dva obory: hudební obor (dále jen HO)

výtvarný obor (dále jen VO)

Cílová kapacita školy je 417 žáků.

Historie, současnost:

Základní umělecká škola A PLUS, spol. s r. o., Český Těšín, Pod Zvonek 28 vznikla v lednu roku 1994 v lokalitě Svibice a výuku zahájila 1. září 1994 jako čtyřoborová ZUŠ. Od vzniku škola nemá vlastní budovu, působí v pronajatých prostorách Základní školy Pod Zvonek. Vzhledem k demografickému vývoji sídliště se staly obory taneční (dále jen TO) a literárně dramatický (dále jen LDO) neperspektivními a jejich činnost byla pozastavena. Naopak i přes velký úbytek žáků v základních školách v lokalitě Svibice se zvýšil počet zájemců a žáků v hudebním a výtvarném oboru. Důvodem úpadku zájmu klientů o LDO a TO byly jiné představy o náplni vzdělání v TO a fungující bezplatné kroužky s velkou tradicí na základních školách, jejich nesvázanost učebními plány a osnovami a dlouholetá spolupráce se stálou divadelní scénou Těšínského divadla. Od školního roku 1999/2000 se tedy vyučuje pouze v oboru hudebním a výtvarném. Od 1. 11. 2013 byla MŠMT schválena pobočka v obci Střítež.

Charakteristika, vybavení školy:

Jsme školou rodinného typu, ve které vládne pozitivní klima. Díky komornímu prostředí naší školy, v níž se všichni dobře znají, se jakékoli nedostatky v přípravě dětí na vyučování nebo výkyvy v chování žáků okamžitě vyřeší a rodiče mají k vedení školy velkou důvěru. Jedná se o uzavřenou kulturu malé školy („jedna velká rodina“). Škola měla od počátku svého působení obrovský vliv na kulturu obyvatel v dané lokalitě. Je situována v centru sídliště, což umožňuje dobrou dostupnost. V blízkosti se nacházejí zastávky nejen městské, ale i meziměstské hromadné dopravy, a to přispívá k většímu zájmu žáků i ze vzdálenějších částí města a okolních obcí. Umístění základní umělecké školy (dále jen ZUŠ) v prostorách základní školy Pod Zvonek (dále jen ZŠ) umožňuje žákům bezpečné přemístění ze tříd ZŠ a školní družiny, s níž úzce spolupracujeme, do výuky v ZUŠ. Vzhledem k umístění učeben ZUŠ v prostorách ZŠ (přízemí, bezbariérový přístup) máme možnost vzdělávat rovněž imobilní žáky. Ve Stříteži máme pronajaté prostory v budově ZŠ a obecního úřadu. Dobrá spolupráce s konzervatoří poskytuje mimořádně talentovaným žákům se svými učiteli navštěvovat konzultace.

Charakteristika pedagogického sboru:

Vzhledem k počtu žáků nejsou ve škole doposud podmínky pro zaměstnání všech pedagogických pracovníků na celý úvazek. Máme poměrně stabilní pedagogický sbor, složený většinou ze stálých aprobovaných pedagogů. Někteří vyučující se věnují i dalším uměleckým aktivitám (hra v cimbálové a gajdošské muzice, v Dechovém orchestru Májovák a v jazzovém orchestru, koncertní činnost, spolupráce s NDM Ostrava a s Lašskou divadelní a koncertní společností Gigula, výtvarná a grafická tvorba).

Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce:

Každoročně pořádáme veřejné koncerty, výchovné koncerty pro základní školu a mateřské školy, vernisáže a výstavy prací žáků výtvarného oboru, happeningy v hudebním oboru i ve výtvarném oboru, což je nová varianta reprezentace školy na veřejnosti. Na nich jsou aktivně zapojeni nejen žáci, ale zároveň i jejich rodiče. Talentovaní žáci se zúčastňují hudebních a výtvarných soutěží. Dle zájmu klientů pořádáme celotýdenní hudební a výtvarnou dílnu v některém z blízkých rekreačních středisek.

Vybavení školy a její podmínky:

Škola má k dispozici vlastní i pronajaté učebny s kvalitním vybavením, některé hudební nástroje si mohou žáci půjčit. Veřejná vystoupení se konají v koncertním sále s pódium, který má kapacitu cca 160 míst. Vzhledem k počtu žáků ve škole jsou prostory nadstandardní. Škola je situována v sociálně slabé oblasti, proto je žákům, kteří navštěvují tři a více hlavních předmětů v HO, a taktéž rodinám, které mají v hudebním oboru tři a více dětí, poskytována podpora formou slevy školného. Toto právo je zakotveno ve školním řádu. Spolupráce s rodiči i dodavateli je na velmi dobré úrovni.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

1. Rozvíjíme harmonickou osobnost žáka prostřednictvím uměleckého vzdělávání.
2. Šíříme vzdělanost v různých oborech umění a kulturu v sociálně slabé komunitě.
3. Pomáháme žákům i dospělým v rozvoji jejich talentu.
4. Zajišťujeme rovnost příležitostí v bezpečném prostředí.
5. Vedeme žáky k týmové spolupráci, podporujeme partnerství mezi žáky a učiteli, rodiči a školou, obcí a školou.
6. Velmi úzce spolupracujeme s třídními učiteli a vedením ZŠ, čímž napomáháme v prevenci šikany a užívání návykových látek.
7. Školou rodinného typu se snažíme být na základě vybudování vzájemné důvěry mezi žáky, rodiči a učiteli, což neustále přispívá ke zlepšování vztahů a komunikace. Všichni se cítí zodpovědnými za společné dílo.

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovně vzdělávací strategie

- učíme žáky vyhledávat, třídit a zpracovávat informace z různých informačních zdrojů (slovníky, internet, knihovna, hudební knihovna apod.)
- napomáháme žákovi identifikovat problém a vedeme jej k hledání vlastních řešení
- uplatňujeme mezioborovou i mezipředmětovou spolupráci
- vedeme žáky k soustavnosti, k pílí, k poctivosti, k morálce, k systematické práci
- zapojujeme žáky do různých skupinových prací, učíme žáky přizpůsobovat se a podřízovat se kolektivu
- vedeme žáky k dochvilnosti a zodpovědnosti za sebe i za ostatní
- informujeme žáky o kulturních akcích, o konání výstav a vedeme je k jejich propagaci
- pořádáme společné akce s rodiči (např. třídní předehrávky, happeningy, recitály atd.)
- pěstujeme u žáků zdravé sebevědomí
- dáváme žákům prostor zvolit si svůj způsob pojetí a vytvoření si vlastního uměleckého názoru, následně jej respektujeme, popřípadě mírně korigujeme
- vedeme žáky k objektivnímu hodnocení vlastního díla i děl ostatních
- motivujeme žáky vhodnými prostředky k vlastní tvorbě, snažíme se vytvářet situace, v nichž žáci zažívají radost z úspěchu
- podporujeme tvořivost žáků, spolupráci, samostatnost, učíme žáky plánovat a organizovat svou činnost
- vedeme žáky k tolerantnímu přístupu k estetickému cítění ostatních

Výchovné a vzdělávací strategie specifické pro hudební obor

Výchovně vzdělávací strategie

- vedeme žáky k samostatnosti při volbě výrazových a technických prostředků vlastním příkladem, případně pomocí jiných didaktických pomůcek (audio nebo audiovizuální záznamy)
- předehráváme žákům skladby a umožňujeme jim jejich výběr
- umožňujeme žákům realizaci vlastních nápadů a náhledů na dílo, které uplatňují při vlastní interpretaci
- zapojujeme žáky do různých komorních seskupení a výsledky své činnosti prezentují na koncertech komorní hry
- pořádáme učitelské koncerty pro žáky
- motivujeme žáky k návštěvnosti hudebních akcí a navštěvujeme s nimi různá hudební představení
- vedeme žáky k sebereflexi, na základě které se žáci uplatní v různých souborech nebo hudebních seskupeních
- vedeme talentované žáky k využití hudby ve svém profesním životě (např. budoucí učitelé různých typů škol), ale i v životě soukromém (např. jako rodič vedoucí své děti k hlubšímu zájmu o hudbu)
- vedeme žáky k propagaci a k organizování kulturních akcí, popřípadě k založení kapely či jiného hudebního seskupení

Výchovné a vzdělávací strategie specifické pro výtvarný obor

Výchovně vzdělávací strategie

- předvádíme žákovi názorně všechny malířské techniky a necháme je jimi pracovat (v rámci věkových možností žáků)
- seznamujeme žáky s náměty a možnými cestami v myšlenkové a emocionální oblasti
- seznamujeme žáky se základními výtvarnými pojmy
- vedeme žáky k samostatnosti při volbě výrazových a technických prostředků
- vedeme žáky ke schopnosti zpracovat daný námět diskuzí o něm
- seznamujeme žáky s uměleckými slohy, s díly vybraných autorů a následně společně se žáky díla hodnotíme a vedeme je k porozumění
- učíme žáky poznávat rukopis umělců
- umožňujeme žákům realizaci vlastních nápadů a náhledů na téma, které uplatňuje při vlastní tvorbě
- vedeme žáky k pozorování, porovnávání výsledků a vyvozování závěrů
- pořádáme výstavy výtvarných prací
- vedeme žáky k prezentaci svých děl formou účasti na soutěžích
- vytváříme podněty pro zapojení se v projektech, k získání technických zdatností k experimentování, k uvolnění a projevení fantazie
- motivujeme žáky k návštěvnosti výstav
- vytváříme vhodnou atmosféru pro tvorbu
- dle možností zprostředkujeme besedu s významnými umělci
- vedeme talentované žáky k využití svých schopností ve svém profesním životě (např. budoucí učitelé různých typů škol), ale i v životě soukromém (např. jako rodič vedoucí své děti k hlubšímu zájmu o výtvarné umění)

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

Všeobecné poznámky k učebním plánům

Do přípravného ročníku přijímáme žáky od 5 let. Do I. stupně studia jsou zařazováni žáci starší 7 let a do II. stupně studia žáci od 14 let.

Přihlásí-li se ke studiu žák starší než je spodní limit uvedený v předchozích bodech, je zařazen do ročníku odpovídajícímu jeho schopnostem, dovednostem a mentálnímu vývoji na základě přijímací zkoušky.

V případě, že žák nastoupí ke studiu do II. stupně bez absolvování I. stupně, začíná plnit učební osnovy I. stupně. Žák nastupující do II. stupně má možnost absolvovat přípravné studium pro II. stupeň. Tomuto žákovi učitel vypracuje individuální studijní plán, který je přílohou třídní knihy.

Studium pro dospělé probíhá v souladu s vypracovaným individuálním studijním plánem vytvořeným učitelem dle individuálních schopností a potřeb žáků v rozsahu jedné hodiny týdně.

Ředitel může přidělit na základě prokázaného talentu zvýšenou hodinovou dotaci v jakémkoli předmětu. Toto navýšení hodinové dotace je určeno především pro žáky, u nichž je předpoklad dalšího studia hudebního oboru např. ve středních, vyšších odborných a vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením.

5.1 Vzdělávací obsah hudebního oboru

Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor v základním uměleckém vzdělávání poskytuje žákům se zájmem a potřebnými předpoklady (vrozenými hudebními schopnostmi a fyziologickými dispozicemi) ke studiu hudby základy odborného vzdělávání, jehož cílem je soustavným a systematickým působením vychovat žáky (absolventy), kteří budou schopni se uplatnit v jakémkoli žánru jako amatéři nebo budoucí profesionálové. Toto uplatnění může být realizováno v podobě instrumentálního či pěveckého sólového projevu, i v různých podobách komorních seskupení, a to za využití aktivní a poučené interpretace a osvojených teoretických poznatků.

Žáci postupně prohlubují a rozšiřují hudební znalosti a dovednosti v řadě odborných předmětů (hra na nástroj či sólový zpěv, skupinová interpretace a hudební teorie). Cílem těchto předmětů je rozvoj hudebnosti, technické pohotovosti, orientace v hudebním díle, získání schopnosti zapojit se do skupinové interpretace, poznávání hudební kultury a dosažení chápání hudby jako prostředku vzájemné komunikace i osobního sdělení. Toho je využíváno

především při veřejném vystupování, díky kterému se žáci učí sebeovládání a společenskému chování (kultivace osobnosti). Požadavkem školy je pravidelná příprava a docházka na hodiny, sluchové, rytmické a motorické předpoklady a zájem o hudbu. Pro pozitivní vývoj žáka ve vztahu k hudbě, který si nese do budoucna, je důležitá interakce učitel – žák – rodiče.

Hudební obor je realizován přípravným studiem, základním studiem prvního stupně, základním studiem druhého stupně a studiem pro dospělé. Výuka v hudebním oboru je vhodná pro všechny věkové kategorie.

Výuka hry na nástroj může být uskutečňována i ve skupinkách, a to:

- hra na smyčcové nástroje, hra na klávesové nástroje, hra na dechové nástroje (mimo studijního zaměření hra na zobcovou flétnu) a sólový zpěv ve skupinách po dvou žácích
- hra na kytaru, hra na zobcovou flétnu a hra na elektronické klávesové nástroje po dvou až čtyřech žácích ve skupině.

5.1.1 Přípravné studium

Přípravné studium I. stupně na naší škole může být realizováno ve dvou variantách:

Varianta A

Přípravné studium hudebního oboru	Počet hodin týdně
Přípravná hra na nástroj*	1
Přípravná hudební teorie	1

* nebo přípravný sólový zpěv

Varianta B*

Přípravné studium hudebního oboru	Počet hodin týdně
Přípravná hudební teorie s výtvarnými činnostmi	2**

*tato varianta je pouze pro žáky, kteří k 1. 9. v daném školním roce dovrší věku 5 let, pětiletí žáci s mimořádnými hudebními schopnostmi mohou navštěvovat variantu A

**výuka se může realizovat v dvouhodinových blocích

Přípravné studium (dále jen PS) má sloužit k celkovému rozvoji hudebnosti dětí. Zahrnuje výchovu hlasovou, pohybovou, rytmickou, instrumentálně-improvizační činnosti a nutné minimum hudební teorie, ve variantě B jsou přidány ještě činnosti výtvarné.

Varianta A může být jednoletá i dvouletá s tím, že žák, který absolvuje dvouleté studium, postupuje v plnění osnov pomaleji. Jednoleté studium je určeno pro žáky od 6 let, do dvouletého studia jsou zařazováni žáci od 5 let. V přípravném studiu jsou osnovy přípravné hry na nástroj uvedeny u jednotlivých studijních zaměření v základním studiu.

Učební plán pro žáky přípravného studia II. stupně:

Přípravné studium II. stupně hudebního oboru	Počet hodin týdně
Přípravná hra na nástroj	1
Přípravná hudební teorie	1

Osnovy předmětu přípravná hudební teorie

Přípravná hudební teorie I. stupně varianta A:

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou jednohlasou píseň v kolektivu i individuálně
- opakuje jednoduché melodie při hře na ozvěnu
- dokáže vytleskat jednoduchý rytmus
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii sluchem i podle grafického zápisu
- rytmizuje říkadla pomocí tleskání nebo hry na tělo
- zná některé nástroje Orffova instrumentáře, dokáže je použít při elementárním doprovodu jednoduché písně
- dokáže na základě kontrastu rozlišit vlastnosti tónů (délku, výšku, sílu)
- při poslechu rozliší kontrastní charakter jednoduchých skladeb (pochod, ukolébavka), kontrastní tempo a dynamiku (p, f)
- umí pojmenovat houslový klíč, notovou osnovu, taktové označení, základní rytmické hodnoty (noty i pomlky) a noty v jednočárkované oktávě
- rozezná hudební nástroje různých skupin

Přípravná hudební teorie I. stupně varianta B:

Žák:

- dokáže zazpívat jednoduchou jednohlasou píseň v kolektivu i individuálně
- opakuje jednoduché melodie při hře na ozvěnu
- dokáže vytleskat jednoduchý rytmus
- rytmizuje říkadla pomocí tleskání nebo hry na tělo
- ovládá hru na některé nástroje Orffova instrumentáře
- používá výtvarné nástroje a materiály

- pracuje se základními výtvarnými technikami hravým způsobem
- porovnává pomocí hmatu různé materiály
- dle zadaného úkolu namíchá barvy

Osnovy pro přípravnou hudební teorii II. stupně jsou tvořeny formou individuálního studijního plánu, který je přílohou třídní knihy.

5.1.2 Studijní zaměření hra na klavír

Učební plán I. stupně

Hra na klavír	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- zahraje durové a mollové stupnice v různých variantách s akordy
- samostatně nastuduje určitou skladbu přiměřeně k jeho technické zručnosti a výrazovým schopnostem
- používá veškeré dovednosti, schopnosti a znalosti při interpretaci skladeb
- je schopen sluchové sebekontroly
- zná zvukové možnosti nástroje a dle svých interpretačních schopností a dovedností je využívá
- volí vhodné výrazové prostředky při interpretaci skladeb
- používá melodické ozdoby
- dbá při hře na kvalitu tónu, žák umí kultivovaně použít pedál
- umí zahrát kantilénu
- zná vhodný prstoklad
- propojí získané dovednosti, znalosti a schopnosti při hře z listu, v komorní nebo čtyřruční hře
- improvizuje jednoduchou skladbu s pomocí základních harmonických funkcí

Osnovy vyučovacího předmětu hra na klavír

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- má osvojené správné návyky držení těla a postavení ruky
- hraje jednoduché písně s doprovodem dudácké kvinty nebo ostinátního doprovodu
- zvládá hru jednoduchých skladeb dohromady (koordinace rukou)
- rozlišuje tempo (pomalu, rychle)

1. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá hru vybraných durových stupnic od bílých kláves v rozsahu jedné oktávy dohromady v protipohybu
- zahraje tónický kvintakord k nastudovaným stupnicím (zvlášť)
- se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- dovede zahrát lidové písně s jednoduchým doprovodem
- zvládá hru jednoduché čtyřruční skladby
- hraje vybrané jednoduché skladby z paměti
- respektuje prstoklad

2. ročník I. stupně:

Žák:

- zvládá základní motorickou koordinaci obou rukou
- aplikuje základní druhy úhozů (portamento, legato, staccato)
- hraje v basovém klíči
- používá základní výrazové prostředky
- rozlišuje základní tempa a dynamiku
- hraje durové stupnice od bílých kláves v rozsahu 2 oktáv dohromady v protipohybu
- hraje vybrané mollové stupnice v rozsahu jedné oktávy od bílých kláves zvlášť
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- hraje vybrané skladby z paměti

3. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje durové stupnice od bílých kláves v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové stupnice od bílých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu v rozsahu dvou oktáv
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- ovládá koordinaci obou rukou při hře dohromady

- interpretuje skladby různých žánrů a stylů
- hraje vybrané skladby z paměti
- je schopen sluchové sebekontroly
- zvládá hru jednoduché skladby z listu
- rozlišuje náladu a charakter skladby
- používá synkopický pedál u jednoduché skladby

4. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves v rovném pohybu i protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu v rozsahu dvou oktáv
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- hraje výběr z durových a mollových stupnic v rovném pohybu v rozsahu 4 oktáv
- uvědoměle používá dynamiku a agogiku
- nastuduje jednoduchou polyfonní skladbu pro začátečníka
- využívá v širším měřítku výrazové prostředky
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- se zapojuje do skupinové interpretace
- umí vytvořit elementární improvizovaný doprovod k jednoduché melodii
- hraje vybrané skladby z paměti

5. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves v kombinovaném pohybu
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu v rozsahu dvou až čtyř oktáv
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- umí zahrát skladbu z období baroka či klasicismu
- dovede používat základní melodické ozdoby
- dokáže použít základní harmonické funkce, zejména při hře lidových písní
- upevňuje správné návyky
- využívá vhodné frázování
- hraje vybrané skladby z paměti

6. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves v kombinovaném pohybu
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu v rozsahu dvou až čtyř oktáv
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- zvládá hru z listu jednoduché skladby
- zvyšuje technickou zručnost
- má smysl pro uvědomělé tvoření tónu
- zvládá složitější pedalizaci s následnou sluchovou sebekontrolou
- se aktivně zapojuje do skupinové interpretace
- je schopen elementární improvizace
- dovede samostatně nacvičit přiměřeně náročnou skladbu
- uvědoměle využívá všech osvojených prostředků k vyjádření přednesu skladby
- hraje vybrané skladby z paměti

7. ročník I. stupně:

Žák:

- dovede samostatně nacvičit přiměřeně náročnou skladbu
- dokáže zhodnotit svůj výkon
- uvědoměle využívá všech osvojených poznatků k vyjádření přednesu skladby
- hraje vybrané skladby z paměti
- se aktivně zapojuje do skupinové interpretace

Učební plán II. stupně

Hra na klavír	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na klavír	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na klavír	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na klavír	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- zvládá hru stupnic v kombinovaném pohybu a hru čtyřhlasých akordů (velký rozklad)
- je schopen vyjádřit své hudební cítění dle svých technických možností a výrazových schopností
- je schopen zahrát z listu skladbu dle svých individuálních schopností
- umí doprovodit sólistu, hud. těleso a samostatně zvládá souhru
- navštěvuje koncerty, recitály, poslouchá různé nahrávky hudby
- při vlastní interpretaci využívá poznatky z harmonie, znalosti forem a samostatně vhodně volí výrazové prostředky
- je schopen zhodnotit vlastní i slyšenou interpretaci
- je seznámen se skladbami významných světových a českých autorů různých stylových období a žánrů
- vyhledává uplatnění své hry dle svých hudebních zájmů
- je schopen vhodného výběru skladby na základě zhodnocení své úrovně
- zná skladby významných českých i světových autorů

Osnovy vyučovacího předmětu hra na klavír

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- upevňuje a rozvíjí získané zkušenosti a dovednosti
- získává přehled o kulturním dění ve svém okolí
- je schopen aktivního výběru skladeb
- se zapojuje do čtyřruční hry, skupinové interpretace nebo sborového zpěvu
- zdokonaluje kulturu úhozů, stavbu frází, vyrovnanost pasážové hry, plastičnost hry
- využívá při nácviu skladeb poslech profesionálních nahrávek
- zdokonaluje se v improvizaci
- je schopen zahrát z listu přiměřeně náročnou skladbu

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- se zajímá o kulturní a hudební dění ve svém okolí a dle svých možností se do něj zapojuje
- využívá znalostí o formě, charakteru, obsahu skladby při hře z paměti
- si prohlubuje své harmonické cítění, znalosti forem a výrazu a využívá tyto poznatky při vlastní interpretaci
- využívá svých zkušeností a dovedností (vědomostních i nástrojově technických) k samostatnému studiu a vyhledávání skladeb
- má přehled o skladbách významných světových a českých autorů
- je schopen formulovat své názory na interpretaci
- se zapojuje do čtyřruční hry a skupinové interpretace nebo sborového zpěvu

Osnovy vyučovacího předmětu hra na klavír (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové i mollové stupnice od bílých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu i v protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové stupnice od bílých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu v rozsahu dvou oktáv
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- ovládá koordinaci obou rukou při hře dohromady
- interpretuje skladby různých žánrů a stylů
- hraje vybrané skladby z paměti
- je schopen sluchové sebekontroly

2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové i mollové stupnice od bílých kláves dohromady v rovném pohybu v rozsahu čtyř oktáv
- ovládá hru kvintakordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- zvládá hru jednoduché skladby z listu
- rozlišuje náladu a charakter skladby
- používá synkopický pedál u jednoduché skladby
- nastuduje jednoduchou polyfonní skladbu pro začátečníka
- využívá v širším měřítku výrazové prostředky
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- hraje čtyřruční skladby nebo se zapojuje do skupinové interpretace nebo sborového zpěvu
- umí vytvořit elementární improvizovaný doprovod k jednoduché melodii
- hraje vybrané skladby z paměti

3. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves v kombinovaném pohybu

- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves zvlášť i dohromady v rovném pohybu v rozsahu dvou až čtyř oktáv
- ovládá hru čtyřzvuků s obraty k probraným stupnicím zvlášť i dohromady v harmonickém i melodickém tvaru tenuto, staccato, legato
- umí zahrát skladbu z období baroka či klasicismu
- používá základní melodické ozdoby
- používá základní harmonické funkce, zejména při hře lidových písní
- využívá vhodné frázování
- hraje vybrané skladby z paměti
- zvládá hru z listu jednoduché skladby
- zvyšuje technickou zručnost
- zvládá složitější pedalizaci s následnou sluchovou sebekontrolou
- se aktivně zapojuje do skupinové interpretace
- je schopen elementární improvizace
- dovede samostatně nacvičit přiměřeně náročnou skladbu
- využívá všech osvojených výrazových prostředků k vyjádření přednesu skladby
- dokáže zhodnotit svůj výkon
- se zajímá o kulturní a hudební dění ve svém okolí a dle svých možností se do něj zapojuje
- využívá znalostí o formě, charakteru, obsahu skladby při hře z paměti
- si prohlubuje své harmonické cítění, znalosti forem a výrazu a využívá tyto poznatky při vlastní interpretaci
- využívá svých zkušeností a dovedností (vědomostních i nástrojově technických) k samostatnému studiu a vyhledávání skladeb
- má přehled o skladbách významných světových a českých autorů
- je schopen formulovat své názory na interpretaci
- se zapojuje do čtyřruční hry a skupinové interpretace nebo sborového zpěvu

4. ročník II. stupně:

Žák:

- dovede samostatně nacvičit přiměřeně náročnou skladbu
- využívá všech osvojených výrazových prostředků k vyjádření přednesu skladby
- dokáže zhodnotit svůj výkon
- hraje vybrané skladby z paměti
- se zapojuje do skupinové interpretace

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.3 Studijní zaměření hra na EKN

Učební plán I. stupně

Hra na EKN	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Pozn. Výuka hry na EKN může být realizována i ve skupinách dvou žáků.

Profil absolventa:

Žák:

- nastuduje všechny durové a mollové stupnice, akordy a kadence
- dovede samostatně nastudovat skladbu přiměřeně k jeho technickým a výrazovým schopnostem
- používá veškeré dovednosti, schopnosti a znalosti při interpretaci skladeb
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá celou škálu technických možností nástroje, sloužících k interpretaci skladby
- používá melodické ozdoby
- umí si samostatně vytvořit vhodný prstoklad
- volí vhodné výrazové prostředky při interpretaci skladeb
- je schopný propojit získané dovednosti, znalosti a schopnosti při hře z listu, v komorní nebo souborové hře
- zvládá improvizaci jednoduché skladby na základě znalosti harmonie

Osnovy vyučovacího předmětu hra na EKN

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- má osvojené správné návyky držení těla (sezení a stání u nástroje)
- hraje jednoduché písně s doprovodem dudácké kvinty nebo jednoho tónu
- pozná 1. dobu na rytmickém modelu nástroje
- rozlišuje tempo (pomalu, rychle)
- hraje v kadenci single T, S, D

1. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá vybrané durové stupnice od bílých kláves v rozsahu jedné oktávy dohromady v protipohybu
- ovládá durové kvintakordy a jejich obraty zvlášť každou rukou k probraným stupnicím
- je schopen zahrát jednoduché písně pravou i levou rukou podle sluchu i z not za doprovodu sekce bicích nástrojů v různých rytmických variantách, umí melodii doprovodit podle sluchu na T, D, pomocí dudácké kvinty a jiného improvizovaného doprovodu
- umí doprovodit jednoduché písně pomocí rytmicko-harmonické sekce na základních stupních T, D, S
- umí používat základní funkce nástroje (rytmy, rejstříky, tempo)
- se orientuje v základních barvách nástroje
- se orientuje na klávesnici, umí klávesnici rozdělit do oktáv
- ovládá techniku úhozu na klávesy – tenuto, legato, staccato
- zvládá souhru obou rukou
- čte noty v houslovém klíči

2. ročník I. stupně:

Žák:

- čte noty v basovém klíči
- ovládá vybrané durové stupnice od bílých kláves v rozsahu dvou oktáv dohromady v protipohybu
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých kláves zvlášť v rozsahu jedné oktávy
- ovládá hru akordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť, v harmonickém i melodickém tvaru, tenuto, staccato, legato
- umí zahrát kadence od probraných akordů non legato, staccato
- umí hrát podle sluchu jednoduché lidové písně s doprovodem akordů T, D, S a rytmických doprovodů
- dovede hrát dvojhmaty
- rozezná p-mf-f

- rozlišuje základní tempa (andante, moderato, allegretto, allegro)
- využívá různé rytmy a barvy nástroje
- využívá hru s funkcemi fill in, dual a harmony
- hraje v kadenci T, S, D plnými akordy s obraty
- je schopen rozeznat durovou tóninu od mollové

3. ročník I. stupně:

Žák:

- improvizuje jednoduchý dvojhlas (v terciích) v jednoduchých melodiích
- hraje vybrané durové stupnice od bílých kláves a akordy dohromady v rozsahu dvou oktáv
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých kláves zvlášť i dohromady paralelně v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové akordy s obraty dohromady v protipohybu i paralelně, v harmonickém i melodickém tvaru, tenuto, staccato, legato
- umí zahrát kadence T-S-T-D-T zvlášť levou rukou od všech obrátů k probraným stupnicím
- je schopen zahrát dominantní septakord
- umí zaznamenat akordické značky k probraným stupnicím a akordům
- umí využívat různých rytmů a barev dle možností nástroje a charakteru hraných skladeb
- hraje melodii v dvojhmatech
- umí hrát ritardando, ritenuto a accelerando
- využívá další funkce nástroje
- hraje dle sluchu jednoduché melodie s doprovodem základních harmonických funkcí a s využitím funkcí nástroje
- používá registrační pedál
- umí zahrát z listu jednoduchou skladbu

4. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v paralelním pohybu i protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves dohromady paralelně v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové akordy s obraty dohromady v protipohybu i paralelně, v harmonickém i melodickém tvaru, tenuto, staccato, legato
- umí zahrát kadence T-S-T-D⁷-T levou rukou od všech obrátů k probraným stupnicím
- umí vytvořit k vybraným etudám rytmicko-harmonický doprovod
- ovládá hru jednoduchých skladeb z listu
- umí improvizovat jednoduchou melodii a doprovod

- hraje jednoduché polyfonní skladby
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- umí libovolně přepínat v průběhu skladby style, popř. voice, aj. (harmony, rew)
- užívá vedlejší akordy
- zvládá nastudovat jednoduchý doprovod pro sólový nástroj

5. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v paralelním pohybu
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady paralelně v rozsahu dvou oktáv
- dokáže rozpoznat jednoduché hudební formy
- umí nahrávat do stop
- hraje v komorním seskupení
- hraje čtyřruční skladby

6. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v kombinovaném pohybu
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- využívá pokročilejších funkcí nástroje
- transponuje jednodušší skladby do různých tónin do 4 křížků a bécěk
- ovládá hru z listu (jednodušší skladby)
- umí improvizovat melodii i doprovod
- se orientuje ve složitějších akordických značkách a umí tyto akordy hrát

7. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje durové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v kombinovaném pohybu
- hraje mollové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- využívá všech funkcí nástroje, umí používat složitější akordické značky a umí je zahrát
- hraje náročnější polyfonní skladby
- využívá všech znalostí a dovedností k interpretaci hudby

Učební plán II. stupně

Hra na EKN	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na EKN	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na EKN	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na EKN	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- zvládá hru stupnic v kombinovaném pohybu a hru čtyřhlasých akordů (velký rozklad)
- je schopen vyjádřit své hudební cítění dle svých technických možností a výrazových schopností a technických a výrazových možností nástroje
- je schopen zahrát z listu skladbu dle svých individuálních schopností
- využívá samostatně všech získaných znalostí a dovedností při improvizaci skladeb
- umí doprovodit sólistu, samostatně zvládá souhru, zapojuje se do různých hudebních seskupení
- navštěvuje koncerty, recitály, poslouchá různé nahrávky hudby
- při vlastní interpretaci využívá poznatky z harmonie, znalosti forem a samostatně vhodně volí výrazové a technické prostředky
- je seznámen se skladbami různých žánrů s důrazem na jazzovou a populární hudbu
- vyhledává uplatnění své hry dle svých hudebních zájmů
- je schopen vhodného výběru skladby na základě zhodnocení své úrovně
- získává přehled o kulturním dění ve svém okolí, je informován o různých akcích, koncertech populární hudby
- dokáže zhodnotit vlastní i slyšenou interpretaci
- má přehled o skladbách významných českých i světových autorů

Osnovy vyučovacího předmětu hra na EKN

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- zvládá hru stupnic v kombinovaném pohybu a hru čtyřhlasých akordů (velký rozklad)
- upevňuje a rozvíjí získané zkušenosti a dovednosti při hře na nástroj (nahrávání do banku, automatické přepínání různých funkcí)
- podílí se na výběru skladeb
- zapojuje se do skupinové interpretace nebo sborového zpěvu
- ovládá pokročilé funkce nástroje
- využívá zvukové a technologické možnosti nástroje
- zvládá transpozici jednoduchých písní
- zvládá improvizaci písní s doprovodem základních i vedlejších harmonických funkcí
- je schopen zahrát z listu přiměřeně náročnou skladbu

3. – 4. ročník II. stupně:

Žák:

- se zajímá o kulturní a hudební dění ve svém okolí a dle svých možností se do něj zapojuje (např. aktivně zakládá kapely, vyhledává kulturní vyžití)
- využívá všechny získané znalosti o formě, charakteru, obsahu a historii skladby při vlastní interpretaci
- hraje z paměti skladby většího rozsahu
- využívá svých zkušeností a dovedností k samostatnému studiu a vyhledávání skladeb
- má přehled o skladbách významných světových a českých autorů
- je schopen formulovat své názory na interpretaci
- žák se zapojuje do skupinové interpretace nebo sborového zpěvu

Osnovy vyučovacího předmětu hra na EKN (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- má osvojené správné návyky držení těla (sezení a stání u nástroje)
- se orientuje na klávesnici, umí klávesnici rozdělit do oktáv
- ovládá vybrané durové stupnice od bílých kláves v rozsahu dvou oktáv dohromady v protipohybu
- ovládá durové kvintakordy a jejich obraty zvlášť každou rukou k probraným stupnicím
- umí zahrát kadence od probraných akordů
- ovládá techniku úhozu na klávesy – tenuto, legato, staccato
- pozná 1. dobu na rytmickém modelu nástroje
- umí používat základní funkce nástroje (rytmy, rejstříky, tempo)
- umí doprovodit jednoduché písně pomocí rytmicko-harmonické sekce na základních stupních T, D, S
- využívá různé rytmy a barvy nástroje
- zvládá souhru obou rukou
- čte noty v houslovém klíči
- rozezná p-f a dokáže je aplikovat při interpretaci skladby
- při interpretaci skladeb používá v kadencích plné akordy s přísnými spoji od základního tónického kvintakordu
- je schopen rozeznat durovou a mollovou tóninu

1. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých kláves v rozsahu dvou oktáv v paralelním pohybu i protipohybu
- hraje akordy k probraným stupnicím v paralelním pohybu i protipohybu v harmonickém i melodickém tvaru, tenuto, staccato, legato
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých kláves v rozsahu dvou oktáv zvlášť i dohromady v paralelním pohybu
- hraje akordy k mollovým stupnicím
- umí zahrát kadence T-S-T-D-T zvlášť levou rukou od všech obrátů k probraným stupnicím
- umí hrát podle sluchu jednoduché lidové písně s doprovodem akordů T, D, S a rytmických doprovodů
- rozlišuje základní tempa (andante, moderato, allegretto, allegro)
- čte noty v basovém klíči

- rozezná základní dynamická označení, crescendo a decrescendo a dokáže je aplikovat při interpretaci skladby
- využívá hru s funkcemi fill in, dual a harmony
- při interpretaci skladeb používá v kadencích plné akordy s přísnými spoji od všech obrátů
- improvizuje jednoduchý dvojhlas (v terciích) v jednoduchých melodiích

2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých kláves a akordy dohromady v paralelním pohybu i protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové stupnice od bílých kláves paralelně v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové akordy s obraty dohromady v protipohybu i paralelně, v harmonickém i melodickém tvaru, tenuto, staccato, legato
- umí zahrát kadence T-S-T-D7-T zvláště levou rukou od všech obrátů k probraným stupnicím
- je schopen zahrát dominantní septakord
- umí zaznamenat akordické značky k probraným stupnicím a akordům
- umí využívat různých rytmů a barev dle možností nástroje a charakteru hraných skladeb
- hraje jednoduché polyfonní skladby
- hraje melodii v dvojhmatech
- umí hrát ritardando, ritenuto a accelerando
- využívá další funkce nástroje
- hraje dle sluchu jednoduché melodie s doprovodem základních harmonických funkcí a s využitím funkcí nástroje
- používá registrační pedál
- umí improvizovat jednoduchou melodii a doprovod
- umí libovolně přepínat v průběhu skladby style, popř. voice aj. (harmony, rew)
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- umí zahrát z listu jednoduchou skladbu
- hraje čtyřruční skladby

3. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v paralelním pohybu i protipohybu v rozsahu čtyř oktáv
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves dohromady paralelně v rozsahu čtyř oktáv
- hraje malý rozklad ke stupnicím dohromady

- umí zahrát kadence T-S-T-D⁷-T levou rukou od všech obrátů k probraným stupnicím
- umí vytvořit k vybraným etudám rytmicko-harmonický doprovod
- ovládá hru jednoduchých skladeb z listu
- užívá vedlejší akordy popř. septakordy
- zvládá nastudovat jednoduchý doprovod pro sólový nástroj
- doprovází sólistu, popř. hraje v seskupeních
- dokáže rozpoznat jednoduché hudební formy
- umí nahrávat do stop
- hraje v komorním seskupení

4. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v kombinovaném pohybu
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v protipohybu v rozsahu čtyř oktáv
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- transponuje jednodušší skladby do různých tónin do 4 křížků a bécěk
- ovládá hru z listu (jednodušší skladby)
- umí improvizovat melodii i doprovod
- se orientuje ve složitějších akordických značkách a umí tyto akordy hrát
- využívá všech funkcí nástroje, umí používat složitější akordické značky a umí je zahrát
- hraje náročnější polyfonní skladby
- využívá všech znalostí a dovedností k interpretaci hudby

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.4 Studijní zaměření hra na akordeon

Učební plán I. stupně

Hra na akordeon	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- ovládá základy akordeonové hry a správné sezení s nástrojem
- ovládá základy měchové techniky a umí sám vytvořit vhodné frázování měchu
- samostatně nastuduje skladbu přiměřeně k jeho technickým a výrazovým schopnostem
- nastuduje všechny durové a mollové stupnice, akordy a kadence
- využívá v celém rozsahu basový hmatník včetně hry podle akordových značek
- dokáže využít barevných dispozic nástroje vhodným použitím rejstříku
- vytváří vhodný doprovod k jednoduchým písním
- dokáže pohotově transponovat doprovody k písním
- má jistotu v hmatové orientaci na klávesové i basové části nástroje
- hraje z paměti i náročnější skladby
- zná základní označení a ovládá manuální používání rejstříků
- je schopen sluchové sebekontroly
- používá melodické ozdoby
- vytváří si samostatně vhodný prstoklad
- samostatně určí frázování
- volí vhodné výrazové prostředky při interpretaci skladeb
- propojuje získané dovednosti, znalosti a schopnosti při hře z listu, ve skupinové interpretaci
- zná zásady správného nácvičku skladeb

Osnovy vyučovacího předmětu hra na akordeon

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- pojmenuje základní části akordeonu
- zná názvy kláves a čtyř basových knoflíků
- zná správné sezení, držení nástroje a tah měchem
- orientuje se v základní basové řadě - C, G, D, F
- je schopen rozeznat durovou tóninu od mollové
- hraje jednoduchá zmelodizovaná říkadla a písňe zvláště pravou a levou rukou

1. ročník I. stupně:

Žák:

- orientuje se na klávesnici, umí klávesnici rozdělit do oktáv
- hraje jednoduché durové stupnice pravou rukou
- hraje legato i tenuto
- umí použít durové akordy k základní basové řadě - C, G, D, F
- dle svých schopností interpretuje jednoduché písňe s doprovodem basů základní řady T - D, případně S
- rozlišuje základní dynamické stupně (forte - piano)
- zvládá základní měchovou techniku (ven - dovnitř)
- rozezná pomalé a rychlé tempo
- rozvíjí plynulost hry pomocí měchové techniky
- ovládá základní souhru obou rukou
- čte noty v houslovém klíči dle potřeb hry

2. ročník I. stupně:

Žák:

- v pravé ruce používá jednoduché podkládání palce, stažení či roztažení ruky nebo výměnu prstů
- hraje vybrané durové stupnice v rozsahu jedné oktávy pravou rukou v rychlejším tempu
- hraje základní akordický doprovod v dur s kvintovým a terciovým basem
- orientuje se v základních a pomocných basech
- umí zahrát kadence T - S - D levou rukou od probraných akordů non legato, staccato
- umí hrát podle sluchu jednoduché lidové písňe s doprovodem akordů T, D, S
- rozlišuje základní tempa (andante, moderato, allegro)
- rozvíjí cit pro dynamiku a kultivovaný tón
- zdokonaluje souhru obou rukou
- hraje ve tříčtvrtovém taktu, hraje tečkovaný rytmus a synkopu
- zvládá jednoduché frázování hraných skladeb

- rozvíjí svou sluchovou sebekontrolu při domácí přípravě
- hraje z paměti jednoduché lidové písně
- přečte notový zápis v houslovém i basovém klíči

3. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice v rozsahu dvou oktáv pravou i levou rukou zvlášť
- hraje vybrané mollové stupnice v rozsahu jedné oktávy pravou rukou
- hraje durové kvintakordy s obraty pravou rukou k probraným stupnicím
- zahraje - legato, staccato, tenuto
- hraje kadence T - S - D k probraným tóninám levou i pravou rukou
- hraje dvojhmaty pravou rukou
- pomocí hry prstových cvičení zvyšuje technickou úroveň své hry
- čte základní rejstříkové značky a rozvíjí cit pro jejich vhodné používání
- užívá základní dynamické stupně, crescendo a decrescendo
- umí hrát ritardando a accelerando
- rozvíjí dovednost plynulých měchových obrátů, tvorbu kultivovaného tónu
- umí transponovat jednoduché lidové písně a vytvořit jednoduchý akordický doprovod
- rozvíjí své rytmické cítění, hraje trioly
- vytváří jednoduché variace na lidové písně
- hraje z paměti jednoduché skladbičky
- hraje z listu skladby odpovídající technické úrovni nižších ročníků

4. ročník I. stupně:

Žák:

- přechází na větší nástroj dle fyziologických dispozic
- hraje durové stupnice dohromady v paralelním pohybu v rozsahu jedné oktávy
- hraje vybrané mollové stupnice harmonicky i melodicky pravou i levou rukou zvlášť v rozsahu jedné oktávy
- hraje durové a mollové tříhlasé kvintakordy s obraty zvlášť i dohromady
- hraje kadence T - S - D k probraným tóninám levou i pravou rukou
- ovládá hru jednoduchými skoky a výměnou prstů v pravé i levé ruce
- využívá rozšířené polohy pomocí podkladů palce a překladů přes palec
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- ovládá hru podle rejstříkových značek v pravé i levé ruce
- zahraje větší rozdíly v dynamice, crescendo a decrescendo
- ovládá basové figury v levé ruce - malý i velký trojúhelník - dominantní septakord, mollový akord
- umí vytvořit doprovod k jednoduchým durovým i mollovým písním na základě harmonických funkcí T, S, D a D7

- rozvíjí samostatnost a nezávislost obou rukou
- v levé ruce ovládá hru akordickou, melodickou a jejich jednodušší kombinace
- hraje moderní skladby současných autorů
- zvládá základní frázování a jednoduchou polyfonní hru
- se aktivně zapojuje do skupinové interpretace

5. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje durové stupnice paralelně v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové stupnice harmonické a melodické v rozsahu jedné oktávy dohromady
- hraje durový a mollový kvintakord s obraty, harmonicky a melodicky v rozsahu dvou oktáv dohromady
- hraje chromatickou stupnici pravou rukou
- hraje dvojhlas a vícehlas v pravé ruce
- zdokonalí hru dvojhmatů a akordů v pravé ruce
- ovládá hru melodických ozdob dle potřeby studovaných skladeb
- prohlubuje rejstříkovou techniku
- zvyšuje úroveň své hry po stránce tempové, rytmické a dynamické
- vytvoří variaci na známou melodii či píseň
- zapojuje se do tvorby frázování měchu
- rozvíjí plynulost hry a kultivovaný tón
- hraje z paměti i náročnější skladbičky
- hraje skladby různých tanečních stylů a žánrů
- zvládá náročnější artikulační prostředky - hru s akcenty, staccato, portamento
- hraje kadence T - S - D dohromady
- vytvoří v rámci T - S - D - D7 jednoduchý doprovod podle akordických značek
- rozvíjí cit pro jednoduchou improvizaci
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu

6. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice v protipohybu v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové stupnice paralelně v rozsahu dvou oktáv
- hraje durový a mollový kvintakord čtyřhlasý s obraty harmonicky a melodicky dohromady v rozsahu dvou oktáv
- hraje kadence T - S - D - D7 k probíraným stupnicím dohromady
- rozvíjí měchovou a prstovou techniku
- umí samostatně vytvořit vhodné frázování měchu studované skladby
- použije zmenšené akordy v levé ruce
- hraje sonatinu či suitu

- zvládá hru náročnějších rytmických útvarů a kombinací
- transponuje jednodušší lidové písně
- ovládá hru podle akordických značek
- zvládá jednoduchou improvizaci
- rozvíjí cit pro sluchovou sebekontrolu
- zná zásady interpretace skladeb z oblasti vyššího populáru

7. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje chromatickou stupnici pravou rukou v rychlejším tempu
- hraje chromatickou stupnici levou rukou
- hraje durové a mollové stupnice všemi probranými způsoby
- hraje vybrané durové stupnice v dělených terciích
- hraje dominantní septakord pravou rukou s obraty
- hraje zmenšený septakord pravou rukou s obraty
- hraje kadence T - S - D - D7 k probíraným stupnicím oběma rukama dohromady, v pravé ruce od všech obrátů
- zvládá hru jednoduchých skladeb z listu
- hraje z paměti náročné skladby
- umí správně posoudit svůj interpretační výkon
- zvládá plynulé měchové obraty, práci s dynamikou
- samostatně volí vhodné rejstříkování
- ovládá prstovou techniku pravé i levé ruky v rychlejším tempu
- orientuje se po celé klávesnici i celé basové části nástroje
- ovládá práci s tónem a frázování
- ovládá hru melodických ozdob studovaných skladeb
- hraje upravené varhanní či klavírní polyfonní skladby
- ovládá práci s tónem a plynulou hru
- zvládá složitější improvizaci
- umí interpretovat všechna dynamická a tempová označení u hraných skladeb
- zná hlavní zásady při interpretaci skladeb různých stylů a žánr

Učební plán II. stupně

Hra na akordeon	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na akordeon	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na akordeon	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na akordeon	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa II stupně:

Žák:

- je schopen bohatě využívat technické a výrazové možnosti nástroje
- při vlastní interpretaci samostatně volí vhodné výrazové a technické prostředky
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu
- využívá měchové techniky a rejstříkování k interpretaci hudby v jemných dynamických odstínech
- zahraje z listu skladbu dle svých individuálních schopností
- využívá samostatně všech získaných znalostí a dovedností při improvizaci skladeb
- umí doprovodit sólistu, samostatně zvládá skupinovou interpretaci
- je schopen vhodného výběru skladby na základě zhodnocení své úrovně
- hraje náročnější skladby z paměti
- se uplatňuje se svou hrou dle svých zájmů a preferencí
- kriticky zhodnotí svůj výkon, dbá na tvorbu kultivovaného tónu
- má přehled o různých stylech a žánrech a zná zásady jejich interpretace

Osnovy vyučovacího předmětu hra na akordeon

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice v terciích a sextách
- hraje dominantní a zmenšené septakordů s obraty oběma rukama zvlášť
- dle svého zájmu a preferencí se podílí na výběru skladeb
- zapojuje se do skupinové interpretace nebo sborového zpěvu
- zvládá transpozici jednoduchých písní
- zdokonaluje se v používání všech výrazových možností nástroje (dynamiky, agogiky, frázování a rejstříkování)
- zvyšuje svou technickou úroveň hrou koncertních etud
- hraje skladby jazzové a populární hudby
- zvládá improvizaci písní s doprovodem
- snaží se samostatně tvořit prstoklady a měchové obraty
- je schopen zahrát z listu přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen vlastního výběru skladby na základě zhodnocení své úrovně

3. – 4. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové stupnice v terciích a sextách v legatu
- hraje velký rozklad durových i mollových akordů
- hraje z paměti skladby většího rozsahu
- využívá svých zkušeností a dovedností k samostatnému vyhledávání a nastudování skladeb
- zvyšuje úroveň své hry po stránce tempové a rytmické
- má cit pro jemné rozlišení dynamiky a vhodné používání agogiky
- samostatně tvoří prstoklady, měchové obraty, dynamiku a rejstříkování
- se zapojuje do skupinové interpretace nebo sborového zpěvu
- vytváří si na interpretaci skladeb vlastní názor a je schopen jej uplatnit v praxi
- vybírá si a interpretuje skladby podle svého hudebního vnímání a zájmů

Osnovy vyučovacího předmětu hra na akordeon (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- zná správné sezení, držení, upevnění nástroje a postavení obou rukou
- ovládá základní vedení měchu
- hraje stupnice v rozsahu jedné oktávy pravou rukou
- hraje akordy s obraty k probraným stupnicím pravou rukou
- ovládá základní souhru obou rukou
- orientuje se v základní basové řadě - C, G, D, F umí použít příslušné durové akordy
- hraje pravou rukou legato a tenuto
- hraje akordický doprovod ve staccatu, tenuto
- zvládá hru v jednoduchém rytmu
- hraje kadence T - S - D od probraných stupnic levou rukou
- dle svých schopností interpretuje jednoduché písně s doprovodem basů základní řady T - D, případně S
- rozlišuje základní dynamické stupně forte - piano
- čte noty v houslovém klíči

1. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové stupnice v rozsahu dvou oktáv pravou i levou rukou zvlášť
- hraje durové kvintakordy a jejich obraty zvlášť každou rukou k probraným stupnicím
- hraje mollové stupnice pravou rukou v rozsahu jedné oktávy
- ovládá hru akordů s obraty k probraným stupnicím zvlášť, v harmonickém i melodickém tvaru - tenuto, staccato, legato
- ovládá techniku úhozu na klávesy – tenuto, legato, staccato
- rozvíjí plynulé měchové obraty, dbá na kvalitu tónu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby zpaměti
- umí používat základní rejstříky nástroje
- rozlišuje základní tempa (andante, moderato, allegretto, allegro)
- zdokonaluje souhru obou rukou
- čte noty v houslovém i basovém klíči
- rozvíjí své rytmické cítění, hraje tečkovaný rytmus, synkopu a triolu
- rozezná základní dynamiku a dokáže ji aplikovat při interpretaci skladby
- umí hrát podle sluchu jednoduché lidové písně s doprovodem akordů T, D, S
- umí vytvořit jednoduchou variaci na známou melodii či píseň
- hraje jednoduché taneční formy

2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové stupnice a akordy v rychlejším tempu
- hraje vybrané durové stupnice dohromady v paralelním pohybu v rozsahu jedné oktávy
- hraje vybrané mollové stupnice zvláště v rozsahu dvou oktáv
- hraje mollové akordy s obraty zvláště, v harmonickém i melodickém tvaru, tenuto, staccato, legato
- hraje kadence T - S - D levou i pravou rukou dohromady k probraným stupnicím
- transponuje jednoduché lidové písně do probraných tónin
- využívá při hře rejstříky v pravé i levé ruce
- rozšiřuje polohu pravé i levé ruky pomocí skoků a výměny prstů v pravé i levé ruce
- zdokonaluje svou hru po stránce tempové, rytmické a dynamické
- zdokonaluje měchovou techniku a kvalitu tónu
- zahraje dominantní septakord oběma rukama
- zvládá základní frázování a vícehlas v pravé ruce
- hraje melodii v dvojhmatech
- zvládá hru ritardando, ritenuto a accelerando
- snaží se o samostatnou tvorbu prstokladů, měchových obrátů, dynamiky a rejstříkování
- umí vytvořit doprovod písně dle základních harmonických funkcí
- hraje z paměti jednoduché skladby
- umí improvizovat jednoduchou melodii a doprovod
- hraje jednoduché melodické ozdoby
- zahraje z listu jednoduchou skladbu
- orientuje se v základních tanečních formách (polka, valčík, tango, cha-cha, beat)
- hraje populární skladby v jednoduché úpravě

3. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové stupnice v paralelním pohybu v rozsahu dvou oktáv
- hraje vybrané durové stupnice v terciích
- hraje vybrané mollové stupnice od bílých kláves dohromady paralelně v rozsahu dvou oktáv
- hraje chromatickou stupnici pravou rukou
- rozvíjí měchovou techniku a kultivovaný tón
- hraje kadence T - S - T - D⁷ - T oběma rukama dohromady k probraným stupnicím
- umí hrát podle jednoduchých akordických značek
- podílí se na výběru studovaných skladeb
- orientuje se v celém rozsahu klávesové i basové části nástroje

- samostatně volí vhodnou dynamiku, agogiku a měchové obraty studovaných skladeb
- zdokonaluje samostatnost a nezávislost obou rukou
- hraje z paměti náročnější skladby
- hraje skladby populární hudby
- hraje jednoduché polyfonní skladby
- je seznámen s akordeonovou interpretací suity a sonáty a skladbami současných autorů
- ovládá hru jednoduchých skladeb z listu
- zapojuje se do skupinové interpretace

4. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje vybrané durové a mollové stupnice od bílých i černých kláves a akordy dohromady v kombinovaném pohybu
- hraje vybrané durové stupnice v terciích a sextách
- hraje chromatickou stupnici levou rukou, pravou rukou v rychlejším tempu
- plně využívá rejstříkových možností nástroje a ovládá jejich označení
- transponuje lidové písně do probraných tónin
- ovládá hru z listu jednoduchých skladeb
- zvládá plynulou hru a kultivovaný tón
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci v jemných dynamických odstínech
- využívá svých schopností při skupinové interpretaci
- zhodnotí vlastní i slyšenou interpretaci
- vybírá si a interpretuje skladby dle svého hudebního cítění a zájmů
- orientuje se ve složitějších akordických značkách a umí tyto akordy hrát
- podle svého zájmu hraje i náročnější polyfonní skladby
- hru tanečních forem rozšiřuje o jazzové prvky
- zná hlavní zásady při interpretaci různých stylů a žánrů
- zvládá interpretaci přiměřeně obtížných skladeb z paměti
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížné skladby
- je schopen vlastního výběru skladby na základě zhodnocení své úrovně
- samostatně tvoří prstoklady a schéma měchových obrátů
- se uplatňuje se svou hrou podle svého zájmu a preferencí

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.5 Studijní zaměření hra na housle

Učební plán I. stupně

Hra na housle	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- ovládá základní techniku smyčce (legato, detaché, staccato, kombinované smyky, tremolo, spicato, martellé)
- využívá dynamických odstínů od pp až po ff, crescendo a decrescendo, sforzato
- dbá na kvalitu tónu (kultura tónu)
- výborně ovládá výměnu poloh a hru v polohách, zvládá intonačně i tónově základní dvojhmaty
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu a určit stylové období i charakter
- dokáže rozlišit dur a moll tóninu a rozpoznat ve skladbě melodickou linku
- je schopen určit si a vybrat vhodný prstoklad pro danou skladbu a zkonzultovat s učitelem
- je schopen podle sluchu zahrát jednoduchou melodii
- je schopen bez pomoci učitele nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen zapojit se do různých komorních souborů a orchestrálních seskupení
- ovládá hru často používaných melodických ozdob
- je schopen sebereflexe
- vyjadřuje vlastní názor na interpretaci skladby
- hraje z paměti kratší přednesové skladby

Osnovy vyučovacího předmětu hra na housle

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- zná části nástroje a smyčce
- má správný postoj při hře
- ovládá správné držení houslí
- ovládá držení smyčce
- zná zásady správného vedení smyčce
- ovládá pizzicato a krátké smyky na jedné struně v základním prstokladu ve vybraných durových i mollových tóninách (dle fyziologických dispozic žáka)
- je schopen zahrát jednoduchou melodii na jedné struně (pizzicato, arco)

1. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá základní postoje při hře – správně vede smyčec s jeho základními smykovými variacemi – detaché, legato, martelé
- umí použít dva základní prstoklady
- zahraje z paměti lidové písně a drobné skladby starých mistrů

2. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá smykovou techniku v různých tempových obměnách
- používá základní dynamiku p, mf, f
- ovládá dur i moll prstoklad
- ovládá kombinaci prstokladů na dvou strunách
- hraje jednoduché přednesové skladby z paměti

3. ročník I. stupně:

Žák:

- má upevněné držení a vedení smyčce, základní smyky a jejich kombinace
- zvládá koordinaci rukou
- ovládá dvou-oktávové stupnice dur, moll s akordy
- ovládá kombinace durových a mollových prstokladů na všech strunách
- je schopen úpravy intonace při souhře s klavírem
- hraje jednoduché koncerty a concertina

4. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá základní smyčcovou techniku v různých obtížnějších tempových obměnách (detaché, martelé, legato a jejich kombinace)

- ovládá všechny prstoklady v I. poloze
- ovládá hru do III. polohy
- používá dynamiku
- používá vibrato na dlouhých tónech
- dbá na koordinaci obou paží
- dokáže rozlišit dur a moll tóninu a rozpoznat ve skladbě melodickou linku
- zapojuje se do skupinové interpretace

5. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá stupnice přes 2-3 oktávy a základní kvintakord
- je schopen použít smykové variace v rychlých tempech
- hraje nové smyky (skákové smyky, řadové staccato a sforzato)
- hraje skladby v polohách
- spojuje polohy pomocí výměn
- používá vibrato v drobných i náročnějších skladbách
- je schopen zahrát jednoduché skladby z listu a porozumět jejich obsahu
- hraje dvojhmaty

6. ročník I. stupně:

Žák:

- dobře ovládá smyčcovou techniku (legato, detaché, staccato, martelé, řadové staccato, spicato a jejich kombinace)
- využívá celou dynamickou škálu na obtížných skladbách
- prohlubuje hru v polohách i jejich výměnách
- zdokonaluje kvalitu tónu
- dokáže podle sluchu zahrát jednoduchou skladbu nebo melodii bez not
- je schopen samostatně korepetovat s klavírem

7. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá základní techniku smyčce (legato, detaché, staccato, kombinované smyky, tremolo, spicato, spjato, martellé)
- dbá na kvalitu tónu s využitím vibrata (kultura tónu)
- ovládá hru v polohách i jejich výměnách
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu a určit stylové období i charakter
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- je schopen určit si a vybrat vhodný prstoklad pro danou skladbu a zkonzultovat s učitelem
- je schopen podle sluchu zahrát jednoduchou melodii
- je schopen bez pomoci učitele nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá dynamických odstínů od pp až po ff, crescendo a decrescendo, sforzato

- hraje kultivovaně základní dvojmaty

Učební plán II. stupně

Hra na housle	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na housle	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na housle	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na housle	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- využívá funkčně různých smyků a dbá na zvukovou charakteristiku – detaché, martelé, staccato, spiccato, sautillé
- využívá vzájemných smykových kombinací, zvláště na přednesovém materiálu
- ovládá pohybovou stránku techniky levé ruky do 5. - 7. polohy v rychlejším tempu
- ovládá výměny poloh
- hraje durové a mollové stupnice v rozsahu tří oktáv na jedné struně
- hraje durové a mollové stupnice v dvojhmatech (tercie, sexty, oktávy)
- ovládá hru v dvojhmatech
- samostatně si umí vytvořit prstoklad
- samostatně a uvědoměle využívá různé smyky a smykové kombinace
- orientuje se v notovém zápisu skladeb a samostatně je schopen interpretace méně náročných děl
- zvládá sebekontrolu při tvoření tónu, pracuje s jeho barvou a kvalitou (vibrato, flažolet)
- poslouchá skladby různých stylových období a žánrů, dokáže hodnotit jejich kvalitu a kvalitu interpretace
- dokáže (na základě předchozích poslechových zkušeností) samostatně nacvičit skladby různých stylových období a žánrů
- zvládá frázování skladeb různých slohových období (baroko, klasicismus, romantismus, 20. století)

- zapojuje se do komorní nebo souborové hry podle své profilace (duetta, tria, hra ve folklorním souboru apod.) a možností školy
- orientuje se v partu a partituře
- hraje z listu jednodušší party
- zařadí skladby a autory do slohových období
- samostatně pracuje na zjištění tóniny, metra, tempa, formální a harmonické struktury a celkového charakteru skladby
- ovládá základní hudební názvosloví, uvědoměle využívá slovník hudebních pojmů
- umí si samostatně a adekvátně zvolit a vybrat skladbu, kterou chce interpretovat
- ovládá hru melodických ozdob
- má základní vědomosti z dějin hudby
- dle svých schopností a zájmů využívá návštěvy koncertů a kulturních akcí

Osnovy vyučovacího předmětu hra na housle

1. - 2. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá pohybovou stránku techniky levé ruky do 5. - 7. polohy v rychlejším tempu
- využívá funkčně různých smyků a dbá na zvukovou charakteristiku – detaché, martelé, staccato, spiccato, sautillé
- využívá vzájemných smykových kombinací, zvláště na přednesovém materiálu
- samostatně si umí vytvořit prstoklad
- poslouchá skladby různých stylových období a žánrů, dokáže hodnotit jejich kvalitu a kvalitu interpretace
- hraje durové a mollové stupnice v dvojhmatech (tercie, sexty, oktávy)
- uplatňuje hru dvojhmatů v etudách a přednesových skladbách
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry podle své profilace (duetta, tria, hra ve folklorním souboru apod.) a možností školy

3. – 4. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá intonačně hru v dvojhmatech
- samostatně pracuje na zjištění tóniny, metra, tempa, formální a harmonické struktury a celkového charakteru skladby
- zvládá frázování skladeb různých slohových období (baroko, klasicismus, romantismus, 20. století)
- zapojuje se do komorní nebo souborové hry podle své profilace (duetta, tria, hra ve folklorním souboru apod.) a možností školy
- dokáže (na základě předchozích poslechových zkušeností) samostatně nacvičit skladby různých stylových období a žánrů
- hraje přednesové skladby z paměti

Osnovy vyučovacího předmětu hra na housle (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- zná části nástroje a smyčce
- ovládá správné držení houslí
- ovládá základní postoje při hře – správně vede smyčec s jeho základními smykovými variacemi – detaché, legato, martelé v různých tempových obměnách
- ovládá pizzicato a krátké smyky na jedné struně v základním prstokladu ve vybraných durových i mollových tóninách (dle fyziologických dispozic žáka)
- je schopen zahrát jednoduché přednesové skladby (pizzicato, arco)
- ovládá kombinaci prstokladů na dvou strunách
- zahraje z paměti lidové písně a drobné skladby starých mistrů
- používá základní dynamiku p, mf, f

2. ročník II. stupně:

Žák:

- má upevněné držení a vedení smyčce, základní smyky a jejich kombinace
- ovládá základní smyčcovou techniku v různých obtížnějších tempových obměnách (detaché, martelé, legato a jejich kombinace)
- zvládá koordinaci rukou
- ovládá dvou-oktávové stupnice dur, moll s akordy
- ovládá kombinace durových a mollových prstokladů na všech strunách
- je schopen úpravy intonace při souhře s klavírem
- hraje jednoduchá concertina a koncerty
- ovládá hru do III. polohy
- používá dynamiku
- používá vibrato na dlouhých tónech
- dokáže rozlišit dur a moll tóninu a rozpoznat ve skladbě melodickou linku

3. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá stupnice přes 2-3 oktávy a základní kvintakord
- je schopen použít smykové variace v rychlých tempech
- dobře ovládá smyčcovou techniku (legato, detaché, martelé, staccato, spiccato a jejich kombinace)
- hraje nové smyky (skákavé smyky, řadové staccato a sforzato)

- hraje skladby v polohách
- spojuje polohy pomocí výměn
- používá vibrato v drobných i náročnějších skladbách
- je schopen zahrát jednoduché skladby z listu a porozumět jejich obsahu
- hraje dvojhmaty
- využívá celou dynamickou škálu na obtížných skladbách
- zdokonaluje kvalitu tónu
- dokáže podle sluchu zahrát jednoduchou skladbu nebo melodii bez not
- zvládá frázování skladeb různých slohových období (baroko, klasicismus, romantismus, 20. století)
- je schopen samostatně korepetovat s klavírem
- zapojuje se do skupinové interpretace

4. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá základní techniku smyčce (legato, detaché, staccato, kombinované smyky, tremolo, spicato, spjato, martellé)
- ovládá pohybovou stránku techniky levé ruky do 5. - 7. polohy v rychlejším tempu
- dbá na kvalitu tónu s využitím vibrata (kultura tónu)
- ovládá hru v polohách i jejich výměnách
- využívá vzájemných smykových kombinací, zvláště na přednesovém materiálu
- uplatňuje hru dvojhmatů v etudách a přednesových skladbách
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu a určit stylové období i charakter
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- je schopen určit si a vybrat vhodný prstoklad pro danou skladbu a zkonzultovat s učitelem
- je schopen podle sluchu zahrát jednoduchou melodii
- využívá dynamických odstínů od pp až po ff, crescendo a decrescendo, sforzato
- hraje kultivovaně základní dvojhmaty
- samostatně pracuje na zjištění tóniny, metra, tempa a celkového charakteru skladby
- poslouchá skladby různých stylových období a žánrů, dokáže hodnotit jejich kvalitu a kvalitu interpretace
- dokáže (na základě předchozích poslechových zkušeností) samostatně nacvičit skladby různých stylových období a žánrů
- zapojuje se do skupinové interpretace
- hraje přednesové skladby zpaměti

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.6 Studijní zaměření hra na kytaru

Učební plán I. stupně

Hra na kytaru	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Pozn. Výuka hry na kytaru může být realizována i ve skupinách dvou žáků.

Profil absolventa:

Žák:

- zná technické možnosti nástroje
- umí vyměnit struny a naladit
- má správné držení těla i kytary
- hraje přiměřeně náročné přednesové skladby, etudy a stupnice s kadencemi
- rozumí notovému zápisu
- hraje z paměti
- využívá získané dovednosti k tvorbě kvalitního tónu
- používá vyšší polohy a celý rozsah nástroje
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje ve skupinové interpretaci
- doprovází podle akordických značek
- je schopen veřejně vystoupit

Osnovy vyučovacího předmětu hra na kytaru

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- se seznámil s nástrojem, správným držením těla a postavením pravé a levé ruky
- hraje na prázdných prvních třech strunách
- hraje s dopadem prsty *i, m*

1. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje jednooktávové durové stupnice do 3#
- upevňuje správné postavení pravé a levé ruky
- hraje prstem *a*
- hraje palcem s dopadem na prázdných strunách
- hraje do II. polohy
- dokáže zahrát jednoduchou melodii zpaměti

2. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje bez dopadu (*tirando*)
- pracuje na tvorbě tónu
- umí zahrát dvojhlas s dopadem i bez dopadu
- dokáže zahrát skladbu zpaměti

3. ročník I. stupně:

Žák:

- zná základní rejstříky (*tasto, sul ponticello*)
- se orientuje do 5. pražce
- osvojuje synchronizaci levé a pravé ruky
- hraje trojhlas i vícehlas
- hraje stupnice přes 2 oktávy včetně kadence (durové s #)
- je schopen použít tyto akordy při doprovodu písní
- interpretuje jednoduché skladby zpaměti
- umí vyjádřit náladu skladby elementárními výrazovými prostředky
- dokáže zahrát dvojhlas s dopadem i bez dopadu
- se uplatňuje v souhře s dalším nástrojem

4. ročník I. stupně:

Žák:

- zná hru podle kytarových značek
- se zdokonaluje ve vícehlasu

- užívá střídavý úhoz (apoyando, tirando)
- hraje v rychlejších tempech
- hraje malé barré
- hraje do V. polohy
- obohacuje své dynamické schopnosti o progresivní dynamiku (crescendo, decrescendo)
- hraje z paměti

5. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje stupnice dur i moll s # přes 2 oktávy, včetně intervalů (tercie, oktávy)
- plynule vyměňuje polohy
- si osvojuje hru v IX. poloze
- se orientuje na hmatníku do V. polohy
- hraje legato (sestupné, vzestupné i kombinované)
- využívá techniku vibrato
- hraje barré přes všechny struny
- ovládá doprovodnou hru podle akordických značek
- rozvíjí komorní hru i v kombinaci s jiným nástrojem
- je schopen vnímat rozdíl hudebních slohů

6. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje stupnice do 3b přes 2 oktávy (dur, moll) s kadencemi a intervaly (decimy)
- upevňuje si orientaci po celém hmatníku
- ovládá výměnu poloh
- rozvíjí techniku legata
- zná melodické ozdoby
- rozvíjí technickou i výrazovou stránku hry
- je schopen zahrát přednesovou skladbu z paměti
- rozlišuje základní tónové rejstříky

7. ročník I. stupně:

Žák:

- dokáže vytvořit čistý a kvalitní tón
- rozumí notovému zápisu
- zvládá obtížnější skladby různých stylů a žánrů dle individuálních dispozic
- hraje z paměti i z listu
- ovládá základní nástrojovou techniku střední obtížnosti
- se orientuje po celém hmatníku
- zvládá akordicky doprovodit druhý nástroj podle notace i akordových značek a vytváří vlastní doprovod

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- uplatňuje se při komorní hře v komorních nebo souborových seskupeních
- umí naladit kytaru a vyměnit struny
- ovládá hru stupnic s kadencemi i v rytmech
- je schopen kultivovaně vystoupit

Učební plán II. stupně

Hra na kytaru	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na kytaru	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně

Hra na kytaru	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na kytaru	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- využívá získaných dovedností k tvorbě čistých a kvalitních tónů
- je schopen samostatně nastudovat přiměřenou skladbu
- využívá různé techniky hry
- rozlišuje stylová období
- hraje stupnice v celém rozsahu, včetně akordů
- veřejně interpretuje nastudované skladby
- ovládá údržbu nástroje
- zvládá hru z listu
- hodnotí vlastní i cizí interpretaci
- uplatňuje se ve skupinové interpretaci
- zná historii nástroje a výrazné interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na kytaru

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- upevňuje a opakuje technické prvky potřebné k zahrání skladeb
- dbá na kvalitu tónu
- hraje plynule
- dokáže samostatně nastudovat skladbu
- hraje stupnice přes 2-3 oktávy včetně tercií, sext, oktáv (dur, moll)
- ovládá základy techniky tremolo
- hraje technická cvičení dle individuálních schopností a dovedností
- obohacuje stupnice o převraty akordu (trojhlas, čtyřhlas) a decimy
- dbá na zvukovou sebekontrolu
- rozvíjí hru legata vzestupného i sestupného
- je schopen používat melodické ozdoby
- hraje z paměti
- poznává další možnosti nástroje, např. arpeggio, bubínek apod.
- dokáže hrát z listu

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- prohlubuje hru tremola
- je schopen transponovat píseň do jiné tóniny
- procvičuje pravou ruku na stupnicích v rychlejších tempech (různé repetování prstů)
- zvládá hru skladeb v rychlejších tempech
- ovládá stupnice dur i moll (intervaly, převrat akordu, kadence)
- samostatně kontroluje kvalitu tónu a využívá ji k interpretaci hudby v různobarevných dynamických odstínech
- stupňuje technickou obtížnost skladeb dle svých individuálních schopností
- využívá své schopnosti při skupinové interpretaci
- hraje technická cvičení dle individuálních schopností a dovedností
- samostatně vyhledává a studuje nové skladby podle vlastního výběru
- zvládá základy improvizace
- je schopen posoudit vlastní technickou vybavenost
- hraje z paměti přiměřeně náročné skladby svým schopnostem a dovednostem
- ovládá řadu technických prvků
- veřejně vystupuje a nastudované skladby interpretuje

Osnovy vyučovacího předmětu hra na kytaru (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- seznámí se s nástrojem a jeho správným držením
- hraje úhozem apoyando a tirando prsty i m a
- hraje palcem s dopadem
- hraje do V. polohy
- hraje stupnice do 4# přes 2 oktávy včetně kadence
- hraje jednohlas a dvojhlas
- doprovází dle akordových značek
- hraje z paměti

2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje střídavým úhozem i, m, a
- prohlubuje synchronizaci prstů pravé ruky ve dvojhlasé hře
- začíná hrát trojhlas
- hraje s využitím techniky legato (sestupné, vzestupné, kombinované), arpeggio a vibrato
- hraje do IX. polohy
- procvičuje stupnice v různých rytmických obměnách
- hraje palcem bez dopadu
- orientuje se na hmatníku do V. polohy
- zná malé barré
- dbá na správné postavení pravé a levé ruky

3. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje stupnice dur i moll s #, kadence a intervaly (tercie, sexty, oktávy)
- hraje vícehlas
- hraje s melodickými ozdobami (nátryl, trylek, mordent)
- upevňuje si orientaci po celém hmatníku
- prohlubuje techniku barré o barré přes všechny struny

4. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje stupnice dur i moll
- obohacuje stupnice o obraty kvintakordu (trojhlas, čtyřhlas)
- zvládá samostatně nastudovat skladbu dle svých individuálních dovedností
- doprovází akordicky druhý nástroj dle kytarových značek
- ovládá techniku legato, vibrato, arpeggio
- hraje z paměti a z listu

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.7 Studijní zaměření hra na elektrickou kytaru

Učební plán I. stupně

Hra na elektrickou kytaru	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Pozn. Výuka hry na elektrickou kytaru může být realizována i ve skupinách dvou žáků.

Profil absolventa:

Žák:

- zná technické možnosti nástroje
- umí vyměnit struny a naladit
- má správné držení těla i kytary
- hraje přiměřeně náročné přednesové skladby
- hraje vybrané stupnice s kadencemi
- orientuje se v tabulaturách i v zápise se složitějšími rytmickými kombinacemi
- hraje plynule přiměřené skladby s ohledem na individuální schopnosti a dovednosti
- hraje z paměti
- využívá získané dovednosti k tvorbě kvalitního tónu
- používá vyšší polohy a celý rozsah nástroje
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje ve skupinové interpretaci
- doprovází podle akordických značek i podle notového zápisu
- je schopen dle individuálních dispozic vytvořit vlastní doprovody k přiměřeně náročným skladbám
- je schopen veřejně vystoupit
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů

Osnovy vyučovacího předmětu hra na elektrickou kytaru

Přípravná hra na nástroj I. stupně ve studijním zaměření hra na elektrickou kytaru není realizováno.

1. ročník I. stupně:

Žák:

- zná správné držení nástroje a postavení rukou
- hraje na prázdných strunách trsátkem úhozem dolů (downpick)
- hraje jednoduché jednohlasé skladby
- hraje jednoduché melodie z paměti

2. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje power chordy a základní akordy (C, G, E, Em, A, Am, D, Dm)
- hraje střídavým úhozem (alternative picking)
- upevňuje správné držení nástroje a postavení rukou
- hraje durové stupnice přes 2 oktávy
- hraje přiměřeně náročné skladby
- využívá vhodné frázování

3. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje pentatoniku v V. poloze (a moll)
- prohlubuje techniku pravé a levé ruky (synchronizace pravé a levé ruky v rychlejších tempích dle individuálních schopností)
- užívá akordy (dur, moll) a power chordy při doprovodu druhého nástroje
- hraje rozložené akordy
- hraje chromatickou stupnici
- hraje jednoduché rockové riffy

4. ročník I. stupně:

Žák:

- zná akordy s použitím barré
- zná bluesovou dvanáctitaktovou formu
- hraje mollové stupnice přes 2 oktávy (aiolská, harmonická)
- orientuje se na hmatníku do V. polohy
- hraje pentatoniku v I., II. a VII. poloze
- zapojuje se do skupinové interpretace
- rozlišuje náladu a charakter skladby

5. ročník I. stupně:

Žák:

- zná techniky pro levou ruku (pull-off, hammer-on, slide, vibrato, bending)
- zná rejstříky kytary (přepínání snímačů) a její dynamické možnosti
- hraje akordické doprovody s využitím barré
- hraje bluesovou dvanáctitaktovou formu

6. ročník I. stupně:

Žák:

- improvizuje na dané téma dle individuálních technických dovedností
- ovládá rytmický doprovod power chordy v různých obměnách
- dokáže samostatně nastudovat středně obtížné skladby
- hraje do IX. polohy
- hraje z listu i z paměti
- rozvíjí své technické dovednosti (taping)

7. ročník I. stupně:

Žák:

- umí si naladit kytaru podle elektronické ladičky
- dokáže interpretovat skladby různého žánru
- využívá kytarové techniky (hammer-on, pull-off, vibrato, bending, slide)
- hraje durové a mollové stupnice přes 2 oktávy
- hraje pentatoniku v I., II., V. a VII. poloze
- hraje technikou alternative picking
- hraje rozložené akordy prsty pravé ruky (p, i, m, a)
- orientuje se v notovém zápise
- hraje bluesovou dvanáctitaktovou formu
- doprovází v akordových značkách (dur, moll včetně barré) z listu a plynule
- hraje plynule ve vyšších polohách
- hraje z paměti

Učební plán II. stupně

Hra na elektrickou kytaru	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo o II. stupně

Hra na elektrickou kytaru	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- využívá získaných dovedností k tvorbě čistých a kvalitních tónů
- je schopen samostatně nastudovat přiměřenou skladbu
- využívá různé techniky hry
- rozlišuje různé hudební žánry
- hraje stupnice v celém rozsahu, včetně akordů
- veřejně interpretuje nastudované skladby
- ovládá údržbu nástroje
- zvládá hru z listu
- hodnotí vlastní i cizí interpretaci
- uplatňuje se ve skupinové interpretaci
- zná historii nástroje a významné interprety
- samostatně si vybírá repertoár dle svého hudebního zaměření

Osnovy vyučovacího předmětu hra na elektrickou kytaru

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- orientuje se v tabulaturách
- používá počítačové programy pro elektrickou kytaru (Guitar Pro, Sibelius)
- hraje durové, mollové a chromatické stupnice přes 3 oktávy
- samostatně dbá na čistotu tónu a přesnost
- je schopen výběru skladeb s ohledem své individuální schopnosti a dovednosti
- skládá vlastní riffy v počítačových programech pro elektrickou kytaru (Guitar Pro, Sibelius)
- používá transpoziční pravítko
- využívá v doprovodech durové a mollové septakordy s barré

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá analogové a digitální efekty
- hraje pentatoniku ve všech polohách
- hraje septakordy a nónové akordy s barré při doprovodu
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížné skladby
- improvizuje na jednoduché motivy
- prohlubuje znalosti multi – efektů a kytarových zesilovačů
- uplatňuje se v místních kapelách dle individuálních možností
- má přehled o skladbách významných světových a českých autorů jazzové a rockové hudby
- dokáže se samostatně připravit na koncert
- tvoří vlastní repertoár
- dokáže si samostatně nastavit zvuk efektu, který je vhodný k danému žánru

Osnovy vyučovacího předmětu hra na elektrickou kytaru (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové, mollové a chromatické stupnice přes 2 oktávy
- hraje doprovody s využitím durových a mollových akordů (bez barré)
- hraje technikou downpick a alternative picking

2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje pentatoniku v I., II. a V. poloze
- hraje doprovody s využitím durových a mollových akordů s použitím barré
- naladí kytaru pomocí elektronické ladičky

3. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje durové a mollové stupnice přes 3 oktávy
- užívá rejstříků (přepínání snímačů)
- využívá kytarové techniky (pull-off, hammer-on, slide, vibrato, bending)
- hraje bluesovou dvanáctitaktovou formu
- uplatňuje si při skupinové interpretaci

4. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje obtížné skladby dle svých individuálních schopností a dovedností
- hraje z paměti
- hraje pentatoniku ve všech polohách
- hraje doprovody s využitím durových, mollových akordů a septakordů

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.8 Studijní zaměření hra na zobcovou flétnu

Učební plán I. stupně

Hra na zobcovou flétnu	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Pozn. Výuka hry na zobcovou flétnu může být realizována i ve skupinách dvou až čtyř žáků.

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- odpovídajícím způsobem pracuje s dechem
- ovládá správné držení těla a nástroje
- má základní povědomí o hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- ovládá celý rozsah nástroje
- v průběhu hry využívá dynamickou škálu s ohledem na intonaci
- umísťuje vhodné nádechy v přiměřeně náročných skladbách
- používá vhodnou artikulaci dle charakteru skladby
- určí vhodné výrazové prostředky
- dokáže dle svých možností bez notového zápisu interpretovat jednoduchou melodii
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá transpozici jednoduché melodie
- se uplatňuje dle svých schopností v různých vícečlenných uskupeních
- vyhledává možnosti k uplatnění svých získaných dovedností (ve hře na nástroj)
- se orientuje v interpretaci skladeb různých stylových období
- používá základní melodické ozdoby
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- hraje dle svých fyziologických možností a schopností na další druhy zobcových fléten
- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy
- zahraje skladbu z paměti
- je schopen sebereflexe

Osnovy vyučovacího předmětu hra na zobcovou flétnu

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- si osvojuje základní péči o nástroj
- si osvojuje základy hry na zobcovou flétnu (držení nástroje, techniku správného dýchání, techniku nasazení a tvoření tónu)
- aktivně pracuje se zvukem nástroje (později při hře písní na 2 – 3 tónech)
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- rozvíjí rytmické i melodické cítění formou různých hudebních činností
- zahraje lehkou píseň podle sluchu
- nacvičuje rytmické modely s využitím základní artikulace
- zahraje jednoduché lidové písně z not i z paměti

1. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá základy dechové techniky
- dbá na kvalitu tónu
- používá základní nasazení tónu (TÝ, DÝ)
- používá hmaty pravé a levé ruky
- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- zvládá hru jednoduchých melodií

2. ročník I. stupně:

Žák:

- vytvoří a interpretuje durové stupnice s akordy
- zdokonaluje techniku levého palce
- čte notový zápis v taktu celém, dvoučtvrt'ovém a tříčtvrt'ovém
- rozvíjí smysl pro rytmus
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvorbu kvalitního tónu
- rozliší hru legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- rozvíjí techniky hry

3. ročník I. stupně:

Žák:

- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy
- využívá základní návyky a dovednosti
- zdokonaluje základní technické prvky hry
- se orientuje v notovém zápise

- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- zvládá hru přefukovaných tónů
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- je schopen souhry s dalším nástrojem

4. ročník I. stupně:

Žák:

- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy (přes rozsah jedné oktávy)
- hraje na altovou zobcovou flétnu dle svých fyziologických předpokladů
- zdokonaluje hru staccato a legato
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- zdokonaluje dynamiku hry
- pracuje na rozvoji prstové techniky
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci

5. ročník I. stupně:

Žák:

- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- se zdokonaluje ve skupinové interpretaci
- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků
- při hře využívá agogiku
- v průběhu hry pohotově reaguje na tempové změny
- rozvíjí prstovou a dechovou techniku
- zdokonaluje tónovou kulturu

6. ročník I. stupně:

Žák:

- hraje části barokních sonát
- využívá základní artikulační prvky
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizací prvky, např. melodické ozdoby

7. ročník I. stupně:

Žák:

- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- zahraje skladbu z paměti dle individuálních schopností
- určí vhodné výrazové prostředky ve skladbách různých období
- využívá při hře moderní techniky hry

Učební plán II. stupně

Hra na zobcovou flétnu	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na zobcovou flétnu	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- má zvládnuté brániční dýchání
- využívá získané znalosti a dovednosti při hře tónů druhé a třetí oktávy
- zná hmaty celého rozsahu nástroje
- přizpůsobuje výdech pro zdokonalení intonace v průběhu hry v přiměřeném tempu
- zvládá samostatné nastudování skladeb dle svých schopností a dovedností
- zná všechna dynamická znaménka a používá je s ohledem na intonační čistotu hry
- využívá různé druhy artikulačních prvků
- využívá moderní techniky hry
- rozliší základní stylová období
- interpretuje skladby na základě jejich charakteru, dodržuje předepsaná dynamická znaménka a výrazová označení
- hraje durové i mollové stupnice v celém rozsahu nástroje, včetně příslušných akordů (T⁵, D⁷, zm.⁷)
- zvládá hru chromatické stupnice v celém rozsahu nástroje
- uplatňuje při hře sluchovou sebekontrolu
- se orientuje v předepsaných výrazových označeních
- ovládá hru technických cvičení v různých artikulačních obměnách
- využívá v náročnějších pasážích skladeb hru dvojitého staccata
- se stará o svůj nástroj a zná zásady a potřeby pro jeho údržbu
- člení skladby dle frází a na základě toho vhodně umísťuje nádechy
- zná zásady správného nácviku a procvičování problémových částí skladeb

- tvoří kvalitní a kultivovaný tón
- při hře využívá precizní rytmus
- zvládá transpozici přiměřeně náročných skladeb
- přiměřeně využívá agogiku v průběhu hry
- zná různé druhy hudebních útvarů a orientuje se v jejich notovém zápisu
- se vyzná ve vedení melodie na principu těžkých a lehkých dob
- zvládá hru z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- rozezná uměleckou kvalitu
- zhodnotí vlastní interpretaci i interpretaci druhých
- má vlastní názor na různé hudební žánry
- vyhledává uplatnění v různých komorních seskupeních a při společné interpretaci dbá na kvalitu nejen své hry, ale zároveň mu záleží na co nejlepším provedení skladby
- je schopen výběru vhodných skladeb pro samostudium
- se orientuje v kulturním životě města, popř. regionu, ve kterém žije
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na zobcovou flétnu

1. - 2. ročník II. stupně:

Žák:

- hraje základní a další vybrané melodické ozdoby
- zahraje z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- zdokonaluje tvorbu tónů třetí oktávy
- dbá na kvalitní nasazení tónů
- nastuduje rytmicky náročnější skladbu bez obtíží
- se uplatní v komorní nebo souborové hře
- je schopen souhry s dalším nástrojem bez pomoci vyučujícího
- soustavně zdokonaluje a rozšiřuje svůj repertoár
- zvládá hru přiměřeně náročných skladeb z paměti
- zlepšuje samostatnou práci a volbu výrazových prostředků při nácvičování nových skladeb
- plynule přechází ze sopránového na altový, popř. jiný druh zobcové flétny
- ovládá hru durových i mollových stupnic s akordy v rytmických obměnách
- samostatně zvládá řešit technické obtížnosti nacvičovaných skladeb
- ovládá náročnější rytmické útvary
- se orientuje v notovém zápise ve složitých taktech, ve skladbě střídající různé druhy taktů
- zdokonaluje smysl pro rytmus
- pracuje na intonační čistotě hry
- uplatňuje hru dvojitého staccata
- rozvíjí artikulační dovednosti
- využívá všechny výrazové prostředky ke vhodné interpretaci skladeb
- pracuje na rozvíjení moderní techniky hry

3. – 4. ročník II. stupně:

Žák:

- procvičuje různé druhy artikulace při hře stupnic
- zvládá hru stupnic v rychlejším tempu a s rytmickou přesností
- kriticky hodnotí vlastní interpretaci
- využívá alternativní hmaty
- využívá složitější moderní techniky při interpretaci současných skladeb a ovládá jejich základní grafické značení
- zná zásady správné interpretace skladeb různých stylových období
- umí členit skladby dle frází
- zvládá kritiku svého výkonu
- uplatňuje získané hudební vědomosti a dovednosti při samostatnému studiu nových skladeb

- využívá při hře různé artikulační prvky, včetně dvojitého staccata
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- se zapojuje do formulace názoru interpretace zadané skladby v komorní či souborové hře
- zahraje z listu přiměřeně náročnou skladbu
- zvládá dynamiku hry a používá celou dynamickou škálu s intonační čistotou
- pracuje na rozvoji prstové techniky
- zvládá skupinovou interpretaci
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na zobcovou flétnu (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- zná zásady základní péče o nástroj
- ovládá základy hry na zobcovou flétnu (držení nástroje, techniku správného dýchání, techniku nasazení a tvoření tónu)
- používá hmaty pravé a levé ruky
- zdokonaluje techniku levého palce
- rozvíjí smysl pro rytmus
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozliší hru legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- rozvíjí techniky hry

2. ročník II. stupně:

Žák:

- vytvoří a interpretuje durové stupnice s akordy
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- při hře dbá na kvalitu tónu
- zvládá hru přefukovaných tónů
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- zdokonaluje hru staccato a legato
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- zdokonaluje dynamiku hry
- pracuje na rozvoji prstové techniky
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech

3. ročník II. stupně:

Žák:

- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy
- hraje na altovou zobcovou flétnu dle svých fyziologických předpokladů
- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků

- rozvíjí prstovou a dechovou techniku
- zdokonaluje tónovou kulturu
- je schopen souhry s dalším nástrojem
- hraje části barokních sonát
- využívá základní artikulační prvky
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizaci prvky, např. melodické ozdoby

4. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá celý rozsah nástroje
- umísťuje vhodné nádechy v přiměřeně náročných skladbách
- v průběhu hry využívá dynamickou škálu s ohledem na intonaci
- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- zahraje z paměti skladbu dle individuálních schopností
- určí vhodné výrazové prostředky ve skladbách různých období
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- využívá při hře moderní techniky hry
- hraje dle svých fyziologických možností a schopností na další druhy zobcových fléten
- je schopen se uplatnit ve skupinové interpretaci, při čemž dbá na finální výsledek a provedení skladby

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.9 Studijní zaměření hra na flétnu

Učební plán I. stupně

Hra na flétnu	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- pracuje s dechem odpovídajícím způsobem
- ovládá správné držení těla a nástroje
- má základní povědomí o hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- zná správný způsob rozehrávání se
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- ovládá hmaty téměř celého rozsahu nástroje
- v průběhu hry využívá dynamickou škálu s ohledem na intonaci
- umísťuje vhodné nádechy v přiměřeně náročných skladbách
- používá vhodnou artikulaci dle charakteru skladby
- využívá hru vibrata dle svých individuálních schopností
- určí vhodné výrazové prostředky
- interpretuje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje dle svých schopností v různých vícečlenných uskupeních
- vyhledává možnosti k uplatnění svých získaných dovedností (ve hře na nástroj)
- se orientuje v interpretaci skladeb různých stylových období
- používá základní melodické ozdoby
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy
- zahraje zpaměti skladbu
- je schopen sebereflexe
- transponuje jednoduchou melodii dle svých individuálních schopností
- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje

Osnovy vyučovacího předmětu hra na flétnu

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- si osvojuje základní péči o nástroj
- se učí základy hry na flétnu hrou na hlavici (postoj, základy dechové techniky, techniku nasazení a tvoření tónu, později držení nástroje)
- hraje tónová cvičení
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- rozvíjí rytmické i melodické cítění formou různých hudebních činností
- zahraje jednoduchou píseň podle sluchu, při čemž dbá na přesný rytmus, dodržení metra
- nacvičuje jednoduché rytmické modely s využitím základní artikulace

1. ročník I. stupně:

Žák:

- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- vytvoří správný nátisk
- používá základní nasazení tónu
- dbá na kvalitu tónu
- zná jednotlivé části nástroje, je schopen nástroj správně sestavit
- se stará o nástroj a zná zásady péče o něj
- zná správný způsob rozehrávání se
- zvládá hru jednoduchých melodií
- zahraje krátké skladbičky v jednoduchých rytmických útvarech
- pomocí správných návyků nasadí a ukončí tón

2. ročník I. stupně:

Žák:

- upevňuje své návyky přirozeného a uvolněného držení nástroje
- se orientuje v notovém zápise v taktu celém, dvoučtvrt'ovém a tříčtvrt'ovém
- rozvíjí smysl pro rytmus
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah se zachováním kvality tónů
- prohlubuje dechovou techniku a pracuje na bráničním dýchání
- ovládá základy hry legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- zahraje skladby s technicky nenáročnými prvky a přiměřeně obtížným rytmem
- rozvíjí techniky hry a prstové techniky

3. ročník I. stupně:

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti
- zdokonaluje základní technické prvky hry
- při hře klade důraz na nasazení tónu a na kvalitu tónu
- se orientuje v notovém zápise
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- hraje v širším tónovém rozsahu
- zvládá hru přefukovaných tónů
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- je schopen souhry s dalším nástrojem
- hraje skladby s použitím základních dynamických odstínů
- zvládá hru durových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- zvládá vydržované tóny v dynamických odstínech

4. ročník I. stupně:

Žák:

- zdokonaluje získané dovednosti
- zlepšuje kvalitu nasazování tónů
- rozšiřuje tónový rozsah s ohledem na kvalitu tónů
- zvládá hru durových i mollových stupnic s akordy
- vytvoří a zahraje tónický kvintakord k vybraným stupnicím
- zahraje chromatickou stupnici v doposud zvládnutém tónovém rozsahu
- zdokonaluje hru staccato, legato a portamento
- zdokonaluje základní technické prvky hry a prstovou techniku při hře elementárních etud
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- rozšiřuje dynamickou škálu
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci a uvědomuje si svou zodpovědnost za kolektivní práci

5. ročník I. stupně:

Žák:

- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- rozšiřuje dechovou kapacitu
- zvládá hru dvojitého jazyku dle svých individuálních schopností
- zahraje větší hudební celek bez technických obtíží
- se zdokonaluje ve skupinové interpretaci
- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků

- se zdokonaluje v prstové technice
- zdokonaluje tónovou kulturu
- vyjadřuje svůj názor
- se orientuje v běžných tempových a dynamických označeních
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob

6. ročník I. stupně:

Žák:

- prohlubuje základní návyky hry a dechovou techniku
- využívá základní artikulační prvky
- vytvoří a zahraje durovou stupnici s akordy (tónický kvintakord, dominantní septakord) a mollovou stupnici harmonickou i melodickou s akordy (tónický kvintakord, zmenšený septakord) v rozsahu dvou oktáv
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizaci prvky, např. melodické ozdoby
- pracuje s většími celky skladeb, ve kterých využívá dynamické a výrazové prostředky s ohledem na stylové období
- je schopen za asistence učitele naladit nástroj
- zdokonaluje intonační čistotu hry
- pracuje na rozvoji prstové techniky

7. ročník I. stupně:

Žák:

- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- využívá téměř celý rozsah nástroje
- je schopen sebereflexe
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje
- zvládá hru technicky náročnějších skladeb nebo cvičení
- zahraje z paměti přiměřeně náročnou skladbu

Učební plán II. stupně

Hra na flétnu	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na flétnu	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na flétnu	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na flétnu	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- má zvládnuté brániční dýchání
- využívá získané znalosti a dovednosti při hře přefukovaných tónů
- zná hmaty celého rozsahu nástroje
- přizpůsobuje nátlak pro zdokonalení intonace v průběhu hry v přiměřeném tempu
- samostatně nastuduje skladbu dle svých schopností a dovedností
- zná všechna dynamická znaménka a používá je s ohledem na intonační čistotu hry
- využívá různé druhy artikulačních prvků i moderní techniky hry
- využívá hru dvojitého staccata, v náročnějších pasážích skladeb využívá i trojitě staccato
- rozliší základní stylová období
- interpretuje skladby na základě jejich charakteru, dodržuje předepsaná dynamická znaménka a výrazová označení
- zvládá hru z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- hraje durové i mollové stupnice v celém rozsahu nástroje, včetně příslušných akordů (T⁵, D⁷, zm.⁷)
- zvládá hru chromatické stupnice v celém rozsahu nástroje
- uplatňuje při hře sluchovou sebekontrolu
- se orientuje v předepsaných výrazových označeních
- ovládá hru technických cvičení v různých artikulačních obměnách
- se stará o svůj nástroj a zná zásady a potřeby pro jeho údržbu
- člení skladbu dle frází a na základě toho vhodně umísťuje nádechy

- zná zásady správného nácvičku a procvičování problémových částí skladeb
- tvoří kvalitní a kultivovaný tón
- dbá na intonační čistotu hry
- hraje se zvukově vyrovnanými rejstříky
- při hře využívá precizní rytmus
- přiměřeně využívá agogiku v průběhu hry
- zná různé druhy hudebních útvarů a orientuje se v jejich notovém zápisu
- se vyzná ve vedení melodie na principu těžkých a lehkých dob
- rozezná uměleckou kvalitu
- zhodnotí vlastní i slyšenou interpretaci
- má vlastní názor na různé hudební žánry
- vyhledává uplatnění v různých komorních seskupeních a při společné interpretaci dbá na kvalitu nejen své hry, ale zároveň mu záleží na co nejlepším provedení skladby
- je schopen výběru vhodných skladeb pro samostudium
- se orientuje v kulturním životě města, popř. regionu, ve kterém žije
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na flétnu

1. - 2. ročník II. stupně:

Žák:

- rozšiřuje dechovou kapacitu
- zdokonaluje tvorbu tónů třetí oktávy
- vytváří kvalitní tóny, využívá jejich vkusné nasazení a ukončení
- zvládá hru základních a dalších vybraných melodických ozdob
- zahraje z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- samostatně nastuduje rytmicky náročnou skladbu bez obtíží
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- je schopen souhry s dalším nástrojem bez pomoci vyučujícího
- soustavně zdokonaluje a rozšiřuje svůj repertoár
- zvládá hru přiměřeně náročných skladeb z paměti
- zlepšuje samostatnou práci a volbu výrazových prostředků při nácvičování nových skladeb
- ovládá hru durových i mollových stupnic s akordy v rytmických obměnách
- upevňuje nové prvky a navazuje na poznatky z předchozích ročníků
- samostatně zvládá řešit technické obtížnosti nacvičovaných skladeb
- se pohotově orientuje v notovém zápise ve složitých taktech, ve skladbě střídající různé druhy taktů
- využívá další zvukové možnosti nástroje a technickou zručnost v průběhu hry
- je schopen hry jemnějších dynamických odstínů
- zdokonaluje smysl pro rytmus
- pracuje na intonační čistotě hry
- je schopen hry dvojitého staccata
- rozvíjí artikulační dovednosti
- využívá všechny výrazové prostředky ke vhodné interpretaci skladeb
- pracuje na rozvíjení moderní techniky hry

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- procvičuje různé druhy artikulace při hře stupnic
- zvládá hru stupnic a akordů v rychlejším tempu a s rytmickou přesností
- kriticky hodnotí vlastní interpretaci
- věnuje pozornost samostatné domácí práci k získání správných zásad přípravy
- ovládá hru nepravidelných rytmických útvarů
- samostatně pracuje s barvou, tónovou kvalitou a řeší problematiku nástrojové techniky
- využívá alternativní hmaty

- využívá složitější moderní techniky při interpretaci současných skladeb a ovládá jejich základní grafické značení
- zná zásady správné interpretace skladeb různých stylových období
- samostatně člení skladby dle frází
- uplatňuje získané hudební vědomosti a dovednosti k samostatnému studiu nových skladeb
- využívá při hře různé artikulační prvky
- zvládá chromaticky celý rozsah nástroje
- se zapojuje do formulace názoru, týkajícího se interpretace zadané skladby v komorní či souborové hře
- samostatně zvládá skupinovou interpretaci
- zahraje z listu přiměřeně náročnou skladbu
- zvládá dynamiku hry a používá celou dynamickou škálu s intonační čistotou
- se projevuje vyspělou prstovou technikou dle svých individuálních schopností
- je schopen uplatnění jako sólista s ohledem na dosažitelné osobní maximum
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na flétnu (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- vytvoří správný nátisk
- používá základní nasazení tónu
- dbá na kvalitu tónu
- zná jednotlivé části nástroje, je schopen nástroj správně sestavit
- se stará o nástroj a zná zásady péče o něj
- zná správný způsob rozehrávání se
- zvládá hru jednoduchých melodií
- zahraje krátké skladbičky v jednoduchých rytmických útvarech
- pomocí správných návyků nasadí a ukončí tón
- rozvíjí smysl pro rytmus

2. ročník II. stupně:

Žák:

- zvládá hru durových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah se zachováním kvality tónů
- prohlubuje dechovou techniku a pracuje na bráničním dýchání
- se orientuje v základech hry legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- rozvíjí techniky hry a prstovou techniku
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- zvládá hru přefukovaných tónů
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- se orientuje v základních dynamických odstínech
- zvládá vydržované tóny v dynamických odstínech
- se orientuje v běžných tempových a dynamických označeních

3. ročník II. stupně:

Žák:

- rozšiřuje dechovou kapacitu
- rozšiřuje tónový rozsah s ohledem na kvalitu tónů
- zvládá hru durových i mollových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- vytvoří a zahraje tónický kvintakord k vybraným stupnicím
- zahraje chromatickou stupnici v doposud zvládnutém tónovém rozsahu
- zdokonaluje hru staccato, legato a portamento
- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zdokonaluje dynamiku hry
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci a uvědomuje si svou zodpovědnost za kolektivní dílo
- zvládá hru dvojitého jazyku dle svých individuálních schopností
- zahraje větší hudební celek bez technických obtíží
- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků

4. ročník II. stupně:

Žák:

- prohlubuje základní návyky hry a rozšiřuje dechovou kapacitu
- využívá základní artikulační prvky
- vytvoří a zahraje durovou stupnici s akordy (tónický kvintakord, dominantní septakord) a mollovou stupnici harmonickou i melodickou s akordy (tónický kvintakord, zmenšený septakord) v rozsahu dvou oktáv
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizaci prvky, např. melodické ozdoby
- pracuje s většími celky skladeb, ve kterých využívá dynamické a výrazové prostředky s ohledem na stylové období
- je schopen za asistence učitele naladit nástroj
- zdokonaluje intonační čistotu hry
- se zdokonaluje v prstové technice
- zdokonaluje tónovou kulturu
- vyjadřuje svůj názor na interpretovanou skladbu
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob
- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- využívá téměř celý rozsah nástroje
- je schopen sebereflexe
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu

- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje
- zvládá hru technicky náročnějších skladeb nebo cvičení
- zahraje z paměti přiměřeně náročnou skladbu

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.10 Studijní zaměření hra na klarinet

Učební plán I. stupně

Hra na klarinet	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- pracuje s dechem odpovídajícím způsobem
- ovládá správné držení těla a nástroje
- má základní povědomí o hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- zná správný způsob rozehrávání se
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- ovládá hmaty téměř celého rozsahu nástroje
- v průběhu hry využívá dynamickou škálu s ohledem na intonaci
- umísťuje vhodné nádechy v přiměřeně náročných skladbách
- používá vhodnou artikulaci dle charakteru skladby
- využívá hru vibrata dle svých individuálních schopností
- určí vhodné výrazové prostředky
- interpretuje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje dle svých schopností v různých vícečlenných uskupeních
- vyhledává možnosti k uplatnění svých získaných dovedností (ve hře na nástroj)
- se orientuje v interpretaci skladeb různých stylových období
- používá základní melodické ozdoby
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy
- zahraje zpaměti skladbu
- je schopen sebereflexe
- transponuje jednoduchou melodii dle svých individuálních schopností
- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje

Osnovy vyučovacího předmětu hra na klarinet

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- si osvojuje základní péči o nástroj
- se učí základy hry na klarinet hrou na hubici (postoj, základy dechové techniky, techniku nasazení a tvoření tónu, později držení nástroje)
- hraje tónová cvičení
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- rozvíjí rytmické i melodické cítění formou různých hudebních činností
- zahraje jednoduchou píseň podle sluchu, při čemž dbá na přesný rytmus, dodržení metra
- nacvičuje jednoduché rytmické modely s využitím základní artikulace

1. ročník I. stupně:

Žák:

- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- vytvoří správný nátisk
- používá základní nasazení tónu
- dbá na kvalitu tónu
- zná jednotlivé části nástroje, je schopen nástroj správně sestavit, zvládne základní údržbu plátku a správně jej nasazuje na hubici
- se stará o nástroj a zná zásady péče o něj
- zná správný způsob rozehrávání se
- zvládá hru jednoduchých melodií
- zahraje krátké skladbičky v jednoduchých rytmických útvarech
- pomocí správných návyků nasadí a ukončí tón

2. ročník I. stupně:

Žák:

- upevňuje své návyky přirozeného a uvolněného držení nástroje
- se orientuje v notovém zápisu v taktu celém, dvoučtvrt'ovém a tříčtvrt'ovém
- rozvíjí smysl pro rytmus
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah se zachováním kvality tónů
- prohlubuje dechovou techniku a pracuje na bráničním dýchání
- ovládá základy hry legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- zahraje skladby s technicky nenáročnými prvky a přiměřeně obtížným rytmem

- rozvíjí techniky hry a prstové techniky

3. ročník I. stupně:

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti
- zdokonaluje základní technické prvky hry
- při hře klade důraz na nasazení tónu a na kvalitu tónu
- se orientuje v notovém zápise
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- hraje v širším tónovém rozsahu
- zvládá hru přefukovaných tónů
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- je schopen souhry s dalším nástrojem
- hraje skladby s použitím základních dynamických odstínů
- zvládá hru durových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- zvládá vydržované tóny v dynamických odstínech

4. ročník I. stupně:

Žák:

- zdokonaluje získané dovednosti
- zlepšuje kvalitu nasazování tónů
- rozšiřuje tónový rozsah s ohledem na kvalitu tónů
- zvládá hru durových i mollových stupnic s akordy
- vytvoří a zahraje tónický kvintakord k vybraným stupnicím
- zahraje chromatickou stupnici v doposud zvládnutém tónovém rozsahu
- zdokonaluje hru staccato, legato a portamento
- zdokonaluje základní technické prvky hry a prstovou techniku při hře elementárních etud
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- rozšiřuje dynamickou škálu
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci a uvědomuje si svou zodpovědnost za kolektivní práci

5. ročník I. stupně:

Žák:

- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- rozšiřuje dechovou kapacitu
- zahraje větší hudební celek bez technických obtíží
- se zdokonaluje ve skupinové interpretaci

- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků
- se zdokonaluje v prstové technice
- zdokonaluje tónovou kulturu
- vyjadřuje svůj názor
- se orientuje v běžných tempových a dynamických označeních
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob

6. ročník I. stupně:

Žák:

- prohlubuje základní návyky hry a dechovou techniku
- využívá základní artikulační prvky
- zvládá hru dvojitého jazyku dle svých individuálních schopností
- vytvoří a zahraje durovou stupnici s akordy (tónický kvintakord, dominantní septakord) a mollovou stupnici harmonickou i melodickou s akordy (tónický kvintakord, zmenšený septakord) v rozsahu dvou oktáv
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizální prvky, např. melodické ozdoby
- pracuje s většími celky skladeb, ve kterých využívá dynamické a výrazové prostředky s ohledem na stylové období
- je schopen za asistence učitele naladit nástroj
- zdokonaluje intonační čistotu hry
- pracuje na rozvoji prstové techniky
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem

7. ročník I. stupně:

Žák:

- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- využívá téměř celý rozsah nástroje
- je schopen sebereflexe
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje
- zvládá hru technicky náročnějších skladeb nebo cvičení
- zahraje z paměti přiměřeně náročnou skladbu

Učební plán II. stupně

Hra na klarinet	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na klarinet	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na klarinet	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na klarinet	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- má zvládnuté brániční dýchání
- zná hmaty celého rozsahu nástroje
- přizpůsobuje nátlak pro zdokonalení intonace v průběhu hry v přiměřeném tempu
- samostatně nastuduje skladbu dle svých schopností a dovedností
- zná všechna dynamická znaménka a používá je s ohledem na intonační čistotu hry
- využívá různé druhy artikulačních prvků i moderní techniky hry
- využívá hru dvojitého staccata, v náročnějších pasážích skladeb využívá i trojitě staccato
- rozliší základní stylová období
- interpretuje skladby na základě jejich charakteru, dodržuje předepsaná dynamická znaménka a výrazová označení
- zvládá hru z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- hraje durové i mollové stupnice v celém rozsahu nástroje, včetně příslušných akordů (T⁵, D⁷, zm.⁷)
- zvládá hru chromatické stupnice v celém rozsahu nástroje
- uplatňuje při hře sluchovou sebekontrolu
- se orientuje v předepsaných výrazových označeních
- ovládá hru technických cvičení v různých artikulačních obměnách
- se stará o svůj nástroj a zná zásady a potřeby pro jeho údržbu
- člení skladby dle frází a na základě toho vhodně umísťuje nádechy
- zná zásady správného nácviku a procvičování problémových částí skladeb

- tvoří kvalitní a kultivovaný tón
- dbá na intonační čistotu hry
- hraje se zvukově vyrovnanými rejstříky
- při hře využívá precizní rytmus
- přiměřeně využívá agogiku v průběhu hry
- zná různé druhy hudebních útvarů a orientuje se v jejich notovém zápisu
- se vyzná ve vedení melodie na principu těžkých a lehkých dob
- rozezná uměleckou kvalitu
- zhodnotí vlastní i slyšenou interpretaci
- má vlastní názor na různé hudební žánry
- vyhledává uplatnění v různých komorních seskupeních a při společné interpretaci dbá na kvalitu nejen své hry, ale zároveň mu záleží na co nejlepším provedení skladby
- je schopen výběru vhodných skladeb pro samostudium
- se orientuje v kulturním životě města, popř. regionu, ve kterém žije
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na klarinet

1. - 2. ročník II. stupně:

Žák:

- rozšiřuje dechovou kapacitu
- zdokonaluje tvorbu tónů třetí oktávy
- vytváří kvalitní tóny, využívá jejich vkusné nasazení a ukončení
- zvládá hru základních a dalších vybraných melodických ozdob
- zahraje z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- samostatně nastuduje rytmicky náročnou skladbu bez obtíží
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- je schopen souhry s dalším nástrojem bez pomoci vyučujícího
- soustavně zdokonaluje a rozšiřuje svůj repertoár
- zvládá hru přiměřeně náročných skladeb z paměti
- zlepšuje samostatnou práci a volbu výrazových prostředků při nácvičování nových skladeb
- ovládá hru durových i mollových stupnic s akordy v rytmických obměnách
- upevňuje nové prvky a navazuje na poznatky z předchozích ročníků
- samostatně zvládá řešit technické obtížnosti nacvičovaných skladeb
- se pohotově orientuje v notovém zápise ve složitých taktech, ve skladbě střídající různé druhy taktů
- využívá další zvukové možnosti nástroje a technickou zručnost v průběhu hry
- je schopen hry jemnějších dynamických odstínů
- zdokonaluje smysl pro rytmus
- pracuje na intonační čistotě hry
- je schopen hry dvojitého staccata
- rozvíjí artikulační dovednosti
- využívá všechny výrazové prostředky ke vhodné interpretaci skladeb
- pracuje na rozvíjení moderní techniky hry

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- procvičuje různé druhy artikulace při hře stupnic
- zvládá hru stupnic a akordů v rychlejším tempu a s rytmickou přesností
- kriticky hodnotí vlastní interpretaci
- věnuje pozornost samostatné domácí práci k získání správných zásad přípravy
- ovládá hru nepravidelných rytmických útvarů
- samostatně pracuje s barvou, tónovou kvalitou a řeší problematiku nástrojové techniky
- využívá alternativní hmaty

- využívá složitější moderní techniky při interpretaci současných skladeb a ovládá jejich základní grafické značení
- zná zásady správné interpretace skladeb různých stylových období
- samostatně člení skladby dle frází
- uplatňuje získané hudební vědomosti a dovednosti k samostatnému studiu nových skladeb
- využívá při hře různé artikulační prvky
- zvládá chromaticky celý rozsah nástroje
- se zapojuje do formulace názoru, týkajícího se interpretace zadané skladby v komorní či souborové hře
- samostatně zvládá skupinovou interpretaci
- zahraje z listu přiměřeně náročnou skladbu
- zvládá dynamiku hry a používá celou dynamickou škálu s intonační čistotou
- se projevuje vyspělou prstovou technikou dle svých individuálních schopností
- je schopen uplatnění jako sólista s ohledem na dosažitelné osobní maximum
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na klarinet (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- se učí základy hry na klarinet hrou na hubici (postoj, základy dechové techniky, techniku nasazení a tvoření tónu, později držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- vytvoří správný nátisk
- používá základní nasazení tónu
- dbá na kvalitu tónu
- zná jednotlivé části nástroje, je schopen nástroj správně sestavit
- se stará o nástroj a zná zásady péče o něj
- zná správný způsob rozehrávání se
- zvládá hru jednoduchých melodií
- zahraje krátké skladbičky v jednoduchých rytmických útvarech
- pomocí správných návyků nasadí a ukončí tón
- rozvíjí smysl pro rytmus

2. ročník II. stupně:

Žák:

- zvládá hru durových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah se zachováním kvality tónů
- prohlubuje dechovou techniku a pracuje na bráničním dýchání
- se orientuje v základech hry legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- rozvíjí techniky hry a prstovou techniku
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- se orientuje v základních dynamických odstínech
- zvládá vydržované tóny v dynamických odstínech
- se orientuje v běžných tempových a dynamických označeních

3. ročník II. stupně:

Žák:

- rozšiřuje dechovou kapacitu
- rozšiřuje tónový rozsah s ohledem na kvalitu tónů
- zvládá hru durových i mollových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- vytvoří a zahraje tónický kvintakord k vybraným stupnicím
- zahraje chromatickou stupnici v doposud zvládnutém tónovém rozsahu
- zdokonaluje hru staccato, legato a portamento
- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zdokonaluje dynamiku hry
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci a uvědomuje si svou zodpovědnost za kolektivní dílo
- zvládá hru dvojitého jazyku dle svých individuálních schopností
- zahraje větší hudební celek bez technických obtíží
- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků

4. ročník II. stupně:

Žák:

- prohlubuje základní návyky hry a rozšiřuje dechovou kapacitu
- využívá základní artikulační prvky
- vytvoří a zahraje durovou stupnici s akordy (tónický kvintakord, dominantní septakord) a mollovou stupnici harmonickou i melodickou s akordy (tónický kvintakord, zmenšený septakord) v rozsahu dvou oktáv
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizaci prvky, např. melodické ozdoby
- pracuje s většími celky skladeb, ve kterých využívá dynamické a výrazové prostředky s ohledem na stylové období
- je schopen za asistence učitele naladit nástroj
- zdokonaluje intonační čistotu hry
- se zdokonaluje v prstové technice
- zdokonaluje tónovou kulturu
- vyjadřuje svůj názor na interpretovanou skladbu
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob
- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- využívá téměř celý rozsah nástroje
- je schopen sebereflexe
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu

- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje
- zvládá hru technicky náročnějších skladeb nebo cvičení
- zahraje z paměti přiměřeně náročnou skladbu

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.11 Studijní zaměření hra na saxofon

Učební plán I. stupně

Hra na saxofon	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- pracuje s dechem odpovídajícím způsobem
- ovládá správné držení těla a nástroje
- má základní povědomí o hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- zná správný způsob rozehrávání se
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- ovládá hmaty téměř celého rozsahu nástroje
- v průběhu hry využívá dynamickou škálu s ohledem na intonaci
- umísťuje vhodné nádechy v přiměřeně náročných skladbách
- používá vhodnou artikulaci dle charakteru skladby
- využívá hru vibrata dle svých individuálních schopností
- určí vhodné výrazové prostředky
- interpretuje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje dle svých schopností v různých vícečlenných uskupeních
- vyhledává možnosti k uplatnění svých získaných dovedností (ve hře na nástroj)
- se orientuje v interpretaci skladeb různých stylových období
- používá základní melodické ozdoby
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- vytvoří a interpretuje dur a moll stupnice s akordy
- zahraje z paměti skladbu
- je schopen sebereflexe
- transponuje jednoduchou melodii dle svých individuálních schopností
- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje

Osnovy vyučovacího předmětu hra na saxofon

Přípravná hra na nástroj:

Žák:

- si osvojuje základní péči o nástroj
- se učí základy hry na saxofon hrou na hubici (postoj, základy dechové techniky, techniku nasazení a tvoření tónu, později držení nástroje)
- hraje tónová cvičení
- dovede opakovat po učiteli lehké rytmické i melodické útvary bez znalosti not
- rozvíjí rytmické i melodické cítění formou různých hudebních činností
- zahraje jednoduchou píseň podle sluchu, při čemž dbá na přesný rytmus, dodržení metra
- nacvičuje jednoduché rytmické modely s využitím základní artikulace

1. ročník I. stupně:

Žák:

- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- vytvoří správný nátisk
- používá základní nasazení tónu
- dbá na kvalitu tónu
- zná jednotlivé části nástroje, je schopen nástroj správně sestavit, zvládne základní údržbu plátku a správně jej nasazuje na hubici
- se stará o nástroj a zná zásady péče o něj
- zná správný způsob rozehrávání se
- zvládá hru jednoduchých melodií
- zahraje krátké skladbičky v jednoduchých rytmických útvarech
- pomocí správných návyků nasadí a ukončí tón

2. ročník I. stupně:

Žák:

- upevňuje své návyky přirozeného a uvolněného držení nástroje
- se orientuje v notovém zápisu v taktu celém, dvoučtvrt'ovém a tříčtvrt'ovém
- rozvíjí smysl pro rytmus
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah se zachováním kvality tónů
- prohlubuje dechovou techniku a pracuje na bráničním dýchání
- ovládá základy hry legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- zahraje skladby s technicky nenáročnými prvky a přiměřeně obtížným rytmem

- rozvíjí techniky hry a prstové techniky

3. ročník I. stupně:

Žák:

- využívá základní návyky a dovednosti
- zdokonaluje základní technické prvky hry
- při hře klade důraz na nasazení tónu a na kvalitu tónu
- se orientuje v notovém zápise
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- hraje v širším tónovém rozsahu
- zvládá hru přefukovaných tónů
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- je schopen souhry s dalším nástrojem
- hraje skladby s použitím základních dynamických odstínů
- zvládá hru durových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- zvládá vydržované tóny v dynamických odstínech

4. ročník I. stupně:

Žák:

- zdokonaluje získané dovednosti
- zlepšuje kvalitu nasazování tónů
- rozšiřuje tónový rozsah s ohledem na kvalitu tónů
- zvládá hru durových i mollových stupnic s akordy
- vytvoří a zahraje tónický kvintakord k vybraným stupnicím
- zahraje chromatickou stupnici v doposud zvládnutém tónovém rozsahu
- zdokonaluje hru staccato, legato a portamento
- zdokonaluje základní technické prvky hry a prstovou techniku při hře elementárních etud
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- rozšiřuje dynamickou škálu
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci a uvědomuje si svou zodpovědnost za kolektivní práci

5. ročník I. stupně:

Žák:

- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- rozšiřuje dechovou kapacitu
- zahraje větší hudební celek bez technických obtíží
- se zdokonaluje ve skupinové interpretaci

- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků
- se zdokonaluje v prstové technice
- zdokonaluje tónovou kulturu
- vyjadřuje svůj názor
- se orientuje v běžných tempových a dynamických označeních
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob

6. ročník I. stupně:

Žák:

- prohlubuje základní návyky hry a dechovou techniku
- využívá základní artikulační prvky
- zvládá hru dvojitého jazyku dle svých individuálních schopností
- vytvoří a zahraje durovou stupnici s akordy (tónický kvintakord, dominantní septakord) a mollovou stupnici harmonickou i melodickou s akordy (tónický kvintakord, zmenšený septakord) v rozsahu dvou oktáv
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizální prvky, např. melodické ozdoby
- pracuje s většími celky skladeb, ve kterých využívá dynamické a výrazové prostředky s ohledem na stylové období
- je schopen za asistence učitele naladit nástroj
- zdokonaluje intonační čistotu hry
- pracuje na rozvoji prstové techniky
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem

7. ročník I. stupně:

Žák:

- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- využívá téměř celý rozsah nástroje
- je schopen sebereflexe
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje
- zvládá hru technicky náročnějších skladeb nebo cvičení
- zahraje z paměti přiměřeně náročnou skladbu

Učební plán II. stupně

Hra na saxofon	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na saxofon	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na saxofon	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na saxofon	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- má zvládnuté brániční dýchání
- zná hmaty celého rozsahu nástroje
- přizpůsobuje nátlak pro zdokonalení intonace v průběhu hry v přiměřeném tempu
- samostatně nastuduje skladbu dle svých schopností a dovedností
- zná všechna dynamická znaménka a používá je s ohledem na intonační čistotu hry
- využívá různé druhy artikulačních prvků i moderní techniky hry
- využívá hru dvojitého staccata, v náročnějších pasážích skladeb využívá i trojitě staccato
- rozliší základní stylová období
- interpretuje skladby na základě jejich charakteru, dodržuje předepsaná dynamická znaménka a výrazová označení
- zvládá hru z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- hraje durové i mollové stupnice v celém rozsahu nástroje, včetně příslušných akordů (T⁵, D⁷, zm.⁷)
- zvládá hru chromatické stupnice v celém rozsahu nástroje
- uplatňuje při hře sluchovou sebekontrolu
- se orientuje v předepsaných výrazových označeních
- ovládá hru technických cvičení v různých artikulačních obměnách
- se stará o svůj nástroj a zná zásady a potřeby pro jeho údržbu
- člení skladby dle frází a na základě toho vhodně umísťuje nádechy
- zná zásady správného nácviku a procvičování problémových částí skladeb

- tvoří kvalitní a kultivovaný tón
- dbá na intonační čistotu hry
- hraje se zvukově vyrovnanými rejstříky
- při hře využívá precizní rytmus
- přiměřeně využívá agogiku v průběhu hry
- zná různé druhy hudebních útvarů a orientuje se v jejich notovém zápisu
- se vyzná ve vedení melodie na principu těžkých a lehkých dob
- rozezná uměleckou kvalitu
- zhodnotí vlastní i slyšenou interpretaci
- má vlastní názor na různé hudební žánry
- vyhledává uplatnění v různých komorních seskupeních a při společné interpretaci dbá na kvalitu nejen své hry, ale zároveň mu záleží na co nejlepším provedení skladby
- je schopen výběru vhodných skladeb pro samostudium
- se orientuje v kulturním životě města, popř. regionu, ve kterém žije
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na saxofon

1. - 2. ročník II. stupně:

Žák:

- rozšiřuje dechovou kapacitu
- zdokonaluje tvorbu tónů třetí oktávy
- vytváří kvalitní tóny, využívá jejich vkusné nasazení a ukončení
- zvládá hru základních a dalších vybraných melodických ozdob
- zahraje z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- samostatně nastuduje rytmicky náročnou skladbu bez obtíží
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- je schopen souhry s dalším nástrojem bez pomoci vyučujícího
- soustavně zdokonaluje a rozšiřuje svůj repertoár
- zvládá hru přiměřeně náročných skladeb z paměti
- zlepšuje samostatnou práci a volbu výrazových prostředků při nácvičování nových skladeb
- ovládá hru durových i mollových stupnic s akordy v rytmických obměnách
- upevňuje nové prvky a navazuje na poznatky z předchozích ročníků
- samostatně zvládá řešit technické obtížnosti nacvičovaných skladeb
- se pohotově orientuje v notovém zápise ve složitých taktech, ve skladbě střídající různé druhy taktů
- využívá další zvukové možnosti nástroje a technickou zručnost v průběhu hry
- je schopen hry jemnějších dynamických odstínů
- zdokonaluje smysl pro rytmus
- pracuje na intonační čistotě hry
- je schopen hry dvojitého staccata
- rozvíjí artikulační dovednosti
- využívá všechny výrazové prostředky ke vhodné interpretaci skladeb
- pracuje na rozvíjení moderní techniky hry

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- procvičuje různé druhy artikulace při hře stupnic
- zvládá hru stupnic a akordů v rychlejším tempu a s rytmickou přesností
- kriticky hodnotí vlastní interpretaci
- věnuje pozornost samostatné domácí práci k získání správných zásad přípravy
- ovládá hru nepravidelných rytmických útvarů
- samostatně pracuje s barvou, tónovou kvalitou a řeší problematiku nástrojové techniky
- využívá alternativní hmaty

- využívá složitější moderní techniky při interpretaci současných skladeb a ovládá jejich základní grafické značení
- zná zásady správné interpretace skladeb různých stylových období
- samostatně člení skladby dle frází
- uplatňuje získané hudební vědomosti a dovednosti k samostatnému studiu nových skladeb
- využívá při hře různé artikulační prvky
- zvládá chromaticky celý rozsah nástroje
- se zapojuje do formulace názoru, týkajícího se interpretace zadané skladby v komorní či souborové hře
- samostatně zvládá skupinovou interpretaci
- zahraje z listu přiměřeně náročnou skladbu
- zvládá dynamiku hry a používá celou dynamickou škálu s intonační čistotou
- se projevuje vyspělou prstovou technikou dle svých individuálních schopností
- je schopen uplatnění jako sólista s ohledem na dosažitelné osobní maximum
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na saxofon (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- se učí základy hry na saxofon hrou na hubici (postoj, základy dechové techniky, techniku nasazení a tvoření tónu, později držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- vytvoří správný nátisk
- používá základní nasazení tónu
- dbá na kvalitu tónu
- zná jednotlivé části nástroje, je schopen nástroj správně sestavit
- se stará o nástroj a zná zásady péče o něj
- zná správný způsob rozehrávání se
- zvládá hru jednoduchých melodií
- zahraje krátké skladbičky v jednoduchých rytmických útvarech
- pomocí správných návyků nasadí a ukončí tón
- rozvíjí smysl pro rytmus

2. ročník II. stupně:

Žák:

- zvládá hru durových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah se zachováním kvality tónů
- prohlubuje dechovou techniku a pracuje na bráničním dýchání
- se orientuje v základech hry legato a staccato
- rozvíjí artikulační dovednosti
- rozvíjí techniky hry a prstovou techniku
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- zahraje jednoduchou melodii bez notového zápisu
- zahraje z listu jednoduchou melodii
- se orientuje v základních dynamických odstínech
- zvládá vydržované tóny v dynamických odstínech
- se orientuje v běžných tempových a dynamických označeních

3. ročník II. stupně:

Žák:

- rozšiřuje dechovou kapacitu
- rozšiřuje tónový rozsah s ohledem na kvalitu tónů
- zvládá hru durových i mollových stupnic s akordy v dosaženém rozsahu
- vytvoří a zahraje tónický kvintakord k vybraným stupnicím
- zahraje chromatickou stupnici v doposud zvládnutém tónovém rozsahu
- zdokonaluje hru staccato, legato a portamento
- rozvíjí intonační dovednosti v sólové a ansámblové hře
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zdokonaluje dynamiku hry
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- zvládá skupinovou interpretaci a uvědomuje si svou zodpovědnost za kolektivní dílo
- zvládá hru dvojitého jazyku dle svých individuálních schopností
- zahraje větší hudební celek bez technických obtíží
- vystihne charakter a náladu skladby s pomocí dalších výrazových prostředků

4. ročník II. stupně:

Žák:

- prohlubuje základní návyky hry a rozšiřuje dechovou kapacitu
- využívá základní artikulační prvky
- vytvoří a zahraje durovou stupnici s akordy (tónický kvintakord, dominantní septakord) a mollovou stupnici harmonickou i melodickou s akordy (tónický kvintakord, zmenšený septakord) v rozsahu dvou oktáv
- zahraje přiměřeně náročnou skladbu z listu
- prohlubuje znalosti moderní techniky hry
- využívá ve hře improvizaci prvky, např. melodické ozdoby
- pracuje s většími celky skladeb, ve kterých využívá dynamické a výrazové prostředky s ohledem na stylové období
- je schopen za asistence učitele naladit nástroj
- zdokonaluje intonační čistotu hry
- se zdokonaluje v prstové technice
- zdokonaluje tónovou kulturu
- vyjadřuje svůj názor na interpretovanou skladbu
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob
- se při hře orientuje v různých stylech a žánrech
- využívá téměř celý rozsah nástroje
- je schopen sebereflexe
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu

- vystihne charakter a náladu skladby a s pomocí výrazových prostředků ji interpretuje
- zvládá hru technicky náročnějších skladeb nebo cvičení
- zahraje z paměti přiměřeně náročnou skladbu

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.12 Studijní zaměření hra na trubku

Učební plán I. stupně

Hra na trubku	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1
Skupinová interpretace				1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- rozumí technickým možnostem nástroje
- odpovídajícím způsobem pracuje s dechem
- ovládá správné držení těla a nástroje
- má základní povědomí o hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- ovládá celý rozsah nástroje
- v průběhu hry využívá dynamickou škálu s ohledem na intonaci
- je schopen umístit vhodné nádechy v přiměřeně náročných skladbách
- používá vhodnou artikulaci dle charakteru skladby
- je schopen určit vhodné výrazové prostředky
- dokáže dle svých možností bez notového zápisu interpretovat jednoduchou melodii
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- dovede transponovat jednoduchou melodii
- se uplatňuje dle svých schopností v různých vícečlenných uskupeních
- vyhledává možnosti k uplatnění svých získaných dovedností (ve hře na nástroj)
- se orientuje v interpretaci skladeb různých stylových období
- dovede používat základní melodické ozdoby
- je schopen zahrát přiměřeně náročnou skladbu z listu
- je schopen vytvořit a interpretovat dur a moll stupnice s akordy
- dokáže z paměti zahrát skladbu
- je schopen sebereflexe

Osnovy vyučovacího předmětu hra trubku

Přípravná hra na nástroj I. stupně ve studijním zaměření hra na trubku není realizováno.

1. ročník I. stupně:

Žák:

- zná jednotlivé části nástroje
- má osvojené správné návyky (postoj, držení nástroje)
- ovládá základy dechové techniky
- dbá na kvalitu tónu
- používá základní druhy artikulace

2. ročník I. stupně:

Žák:

- zdokonaluje své návyky přirozeného a uvolněného držení nástroje
- dbá na správnou techniku dechu
- rozvíjí artikulační dovednosti
- se orientuje v notovém zápise v taktu celém, dvoučtvrt'ovém a tříčtvrt'ovém

3. ročník I. stupně:

Žák:

- používá základní technické prvky hry (nasazení tónu, prstová technika, kvalita tónu)
- zvládá hru jednoduché skladby
- uplatňuje získané schopnosti a dovednosti ve skupinové interpretaci

4. ročník I. stupně:

Žák:

- dokáže samostatně nastudovat přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- zvládá hru náročnějších rytmických útvarů
- používá při hře dynamiku a střídá různé druhy artikulace

5. ročník I. stupně:

Žák:

- pracuje se všemi získanými technickými a výrazovými dovednostmi s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- rozšiřuje tónový rozsah
- dbá na kvalitu tónu a jeho barvu
- se uplatňuje ve skupinové interpretaci

6. ročník I. stupně:

Žák:

- je schopen zahrát přiměřeně náročnou skladbu z listu
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- uplatňuje získané schopnosti a dovednosti ve skupinové interpretaci

7. ročník I. stupně:

Žák:

- odpovídajícím způsobem pracuje s dechem
- je schopen určit vhodné výrazové prostředky
- využívá veškerých získaných vědomostí k docílení tvorby kvalitního tónu
- používá vhodnou artikulaci dle charakteru skladby

Učební plán II. stupně

Hra na trubku	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na trubku	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo do II. stupně

Hra na trubku	1. r	2. r	3. r	4. r
Hra na trubku	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- má zvládnuté brániční dýchání
- zná hmaty v rozsahu fis – c3 v závislosti na fyziologických dispozicích
- zvládá samostatné nastudování skladeb dle svých schopností a dovedností
- zná všechna dynamická znaménka a používá je s ohledem na intonační čistotu hry
- umí využívat různé druhy artikulačních prvků
- využívá moderní techniky hry
- dokáže rozlišit základní stylová období
- interpretuje skladby na základě jejich charakteru, dodržuje předepsaná dynamická znaménka a výrazová označení
- hraje durové i mollové stupnice v celém rozsahu nástroje, včetně příslušných akordů (T⁵, D⁷, zm.⁷)
- uplatňuje při hře sluchovou sebekontrolu
- se dokáže orientovat v předepsaných výrazových označeních
- ovládá hru technických cvičení v různých artikulačních obměnách
- je schopen se pečlivě postarat o svůj nástroj a zná zásady a potřeby pro jeho údržbu
- dokáže členit skladby dle frází a na základě toho vhodně umísťuje nádechy
- zná zásady správného nácviku a procvičování problémových částí skladeb
- tvoří kvalitní a kultivovaný tón
- při hře využívá precizní rytmus
- zvládá transpozici přiměřeně náročných skladeb
- přiměřeně využívá agogiku v průběhu hry

- zná různé druhy hudebních útvarů a orientuje se v jejich notovém zápisu
- se vyzná ve vedení melodie na principu těžkých a lehkých dob
- zvládá hru z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- dokáže rozeznat uměleckou kvalitu
- dokáže zhodnotit vlastní i slyšenou interpretaci
- má vlastní názor na různé hudební žánry
- vyhledává uplatnění v různých komorních seskupeních a při společné interpretaci dbá na kvalitu nejen své hry, ale zároveň mu záleží na co nejlepším provedení skladby
- je schopen výběru vhodných skladeb pro samostudium
- se orientuje v kulturním životě města, popř. regionu, ve kterém žije
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na trubku

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- zvládá hru základních a dalších vybraných melodických ozdob
- je schopen hrát z listu dle svých individuálních schopností a dovedností
- dbá na kvalitní nasazení tónů
- je schopen nastudovat rytmicky náročnou skladbu bez obtíží
- uplatňuje se v komorní nebo souborové hře a je schopen souhry s dalším nástrojem bez pomoci vyučujícího
- soustavně zdokonaluje a rozšiřuje svůj repertoár
- zvládá hru přiměřeně náročných skladeb z paměti
- zlepšuje samostatnou práci a volbu výrazových prostředků při nácvičce nových skladeb
- ovládá hru durových i mollových stupnic s akordy v rytmických obměnách
- se orientuje v notovém zápise ve složitých taktech, ve skladbě střídající různé druhy taktů
- zdokonaluje smysl pro rytmus
- pracuje na intonační čistotě hry
- rozvíjí artikulační dovednosti
- využívá všechny výrazové prostředky k vhodné interpretaci skladeb
- pracuje na rozvoji moderní techniky hry

3. – 4. ročník II. stupně:

Žák:

- zdokonaluje prstovou techniku
- procvičuje různé druhy artikulace při hře stupnic
- zvládá hru stupnic v rychlejším tempu a s rytmickou přesností
- kriticky hodnotí vlastní interpretaci
- soustavně rozvíjí hru z listu
- umí využívat alternativní hmaty
- zná zásady správné interpretace skladeb různých stylových období
- umí členit skladby dle frází
- je schopen uplatnit získané hudební vědomosti a dovednosti k samostatnému studiu nových skladeb
- dokáže samostatně nastudovat přiměřeně náročnou skladbu v rámci individuálních schopností a dovedností
- je schopen zahrát z listu přiměřeně náročnou skladbu
- zvládá dynamiku hry a používá celou dynamickou škálu s intonační čistotou
- zvládá skupinovou interpretaci
- se orientuje v historickém vývoji nástroje a zná nejvýznamnější interprety

Osnovy vyučovacího předmětu hra na trubku (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravné hry na nástroj jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- pracuje na tvorbě tónu, správném dýchání, správném postoji a držení nástroje
- zná zásady péče o nástroj
- používá základní nasazení tónu (TÁ)
- zvládá hru v rozsahu c1 – e2 / g2
- užívá hru legato a staccato
- se orientuje v notovém zápise v taktu celém, dvoučtvrt'ovém a tříčtvrt'ovém

2. ročník II. stupně:

Žák:

- pracuje na zkvalitnění tónu
- pracuje na rozvíjení techniky hry
- poznává rytmický útvar triola, noty v různých rytmických kombinacích
- využívá elementární výrazové prostředky k interpretaci
- užívá dynamiku

3. ročník II. stupně:

Žák:

- pracuje na rozvoji prstové techniky
- poznává náročnější rytmický útvar - synkopa
- poznává práci ve skupinové interpretaci a zapojuje se do ní
- pracuje na tónové kultuře
- rozšiřuje nátiskové schopnosti v rozsahu g – c3

4. ročník II. stupně:

Žák:

- se při hře dokáže orientovat v různých stylech a žánrech
- umí využívat základní artikulační prvky
- zvládá výběr skladeb s uvážením jejich vhodné náročnosti
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně náročnou skladbu z listu
- má vlastní názor na interpretaci skladeb
- absolvuje II. stupeň koncertem nebo závěrečnou zkouškou

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.13 Studijní zaměření sólový zpěv

Učební plán I. stupně

Sólový zpěv	1. r	2. r	3. r	4. r	5. r	6. r	7. r
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1
Hudební teorie	1	1	1	1	1		
Skupinová interpretace				1	1	1	1

Pozn. Výuka sólového zpěvu může být realizována i ve skupinách dvou žáků.

Profil absolventa:

Žák:

- zná zásady hlasové hygieny
- dodržuje pěvecký postoj
- používá brániční dýchání
- měkce a opřeně nasazuje tón
- čistě intonuje
- správně artikuluje
- používá dynamiku a agogiku
- zpívá rozšířeným hlasovým rozsahem
- má vyrovnané hlasové rejstříky
- frázuje, používá kantilénu
- zvládá skladby různých stylů a žánrů
- volí vhodné výrazové prostředky při interpretaci skladeb dle svých individuálních schopností
- se uplatňuje ve skupinové interpretaci
- spolupracuje s korepeticí
- se orientuje v grafickém záznamu skladby
- veřejně vystupuje

Osnovy vyučovacího předmětu sólový zpěv

Přípravný sólový zpěv:

Žák:

- zvládá dechová a hlasová cvičení formou hry
- zpívá lidové a umělé písně (vybírány s ohledem na jeho věk)
- rytmizuje říkadla, případně písňové texty
- improvizuje melodii na říkankový text
- zpívá s doprovodem

1. ročník I. stupně:

Žák:

- se seznámil s hlasovou hygienou
- dodržuje pěvecký postoj
- zvládá jednoduchá dechová a hlasová cvičení
- zpívá jednoduché lidové a umělé písně v přirozeném rozsahu
- výrazově odlišuje různé typy písní

2. ročník I. stupně:

Žák:

- pracuje na měkkém nasazení tónu
- si uvědomuje nutnost správného dýchání
- zpívá jednoduché písně dle svých individuálních dispozic
- zdokonaluje správnou artikulaci

3. ročník I. stupně:

Žák:

- dodržuje pěvecký postoj
- klidně, hluboce dýchá
- čistě intonuje
- používá hlas v rozšířeném rozsahu
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku
- zpívá lidové a umělé písně odpovídající jeho věku a možnostem

4. ročník I. stupně:

Žák:

- pracuje na rozšíření hlasového rozsahu
- uvědoměle zlepšuje svou dechovou techniku
- si vytváří názor na dynamiku a agogiku interpretovaných písní
- je schopen se uplatnit v jednoduchém vícehlase

5. ročník I. stupně:

Žák:

- uvolněně stojí a prohlubuje svoji dechovou techniku
- zpívá v rozšířeném hlasovém rozsahu
- má smysl pro frázování a kantilénu
- se snaží o vyrovnané vokály i hlasové rejstříky
- se uplatňuje ve skupinové interpretaci

6. ročník I. stupně:

Žák:

- zdokonaluje dechovou techniku
- měkce nasazuje tón a pracuje na jeho opření
- má vlastní názor na dynamiku, agogiku a frázování
- umí používat kantilénu
- dále rozšiřuje svůj hlasový rozsah
- spolupracuje s korepétorem
- se orientuje ve vícehlasých skladbách

7. ročník I. stupně:

Žák:

- ovládá základy dechové techniky, měkké a opřené nasazení tónu
- používá rozšířený hlasový rozsah dle svých individuálních možností
- vyrovnává hlasové rejstříky, je schopen frázovat a používat kantilénu
- používá výrazové prostředky adekvátní interpretované skladbě
- zpívá skladby různých stylů a žánrů, přiměřené jeho možnostem
- se uplatňuje ve vícehlasých skladbách a orientuje se v jejich notovém zápise
- zná zásady hlasové hygieny
- spolupracuje s korepétorem
- je schopen kultivovaně veřejně vystoupit

Učební plán II. stupně

Sólový zpěv	1. r	2. r	3. r	4. r
Sólový zpěv	1	1	1	1
Skupinová interpretace	1	1	1	1

Učební plán II. stupně pro žáky nastupující přímo II. stupně

Sólový zpěv	1. r	2. r	3. r	4. r
Sólový zpěv	1	1	1	1
Skupinová interpretace			1	1
Hudební teorie	1	1		

Profil absolventa:

Žák:

- používá brániční dýchání
- má vyrovnaný hlas v rozšířeném rozsahu
- je schopen posoudit své hlasové a interpretační možnosti
- využívá získané vědomosti k samostatnému studiu nových skladeb
- volí vhodné výrazové prostředky
- používá dynamiku s intonační čistotou
- zpívá plynulou kantilénu, dobře vede a dodržuje fráze
- se orientuje v hudebním zápise a textu
- samostatně pracuje při korepetici
- zvládá skupinovou interpretaci
- dokáže kultivovaně veřejně vystoupit
- má přehled o historii předmětu, významných interpretech a pěvecké literatuře
- dokáže zhodnotit vlastní i slyšenou interpretaci
- je schopen uplatnění jako sólista nebo člen komorního seskupení s ohledem na zaměření a dosažitelné osobní maximum

Osnovy vyučovacího předmětu sólový zpěv

1. – 2. ročník II. stupně:

Žák:

- dále rozvíjí dechovou techniku
- vyrovnává rejstříky v rámci rozšířeného hlasového rozsahu
- si uvědomuje nutnost spolupráce s korepétitorem
- má základní znalosti o pěvecké literatuře
- rozšiřuje své výrazové prostředky
- vědomě pracuje při korepetici
- je schopen diskuse o pěvecké literatuře
- aktivně pracuje s dynamikou

3. - 4. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá dechovou techniku
- používá vyrovnaný hlas ve všech rejstřících
- samostatně spolupracuje s korepétitorem
- používá škálu dynamiky i agogiky
- nepřepíná své síly
- má přehled o pěvecké literatuře
- je schopen posoudit vhodnou dynamiku a agogiku ve skladbách různých slohů a období
- je schopen kultivovaně veřejně vystoupit

Osnovy vyučovacího předmětu sólový zpěv (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

Osnovy přípravného sólového zpěvu jsou vypracovány formou individuálního studijního plánu, který je součástí třídní knihy.

1. ročník II. stupně:

Žák:

- se seznámil s hlasovou hygienou
- dodržuje pěvecký postoj
- zvládá dechová a hlasová cvičení
- si uvědomuje nutnost správného dýchání
- výrazově odlišuje různé typy písní
- pracuje na měkkém nasazení tónu
- zdokonaluje správnou artikulaci
- čistě intonuje
- používá hlas v celém svém rozsahu
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku
- zpívá písně dle svých individuálních dispozic

2. ročník II. stupně:

Žák:

- uvolněně stojí a prohlubuje dechovou techniku
- pracuje na rozšíření hlasového rozsahu
- si vytváří názor na dynamiku a agogiku interpretovaných písní
- má smysl pro frázování a kantilénu
- se snaží o vyrovnané vokály i hlasové rejstříky
- se uplatňuje ve skupinové interpretaci

3. ročník II. stupně:

Žák:

- zdokonaluje dechovou techniku
- měkce nasazuje tón a pracuje na jeho opření
- má vlastní názor na dynamiku, agogiku a frázování
- umí používat kantilénu
- dále rozšiřuje hlasový rozsah
- spolupracuje s korepeticí
- se orientuje ve vícehlasých skladbách

4. ročník II. stupně:

Žák:

- ovládá základy dechové techniky, měkké a opřené nasazení tónů
- používá rozšířený hlasový rozsah dle svých individuálních schopností
- má vyrovnané hlasové rejstříky
- je schopen frázovat a používat kantilénu
- používá výrazové prostředky adekvátní interpretované skladbě
- zpívá skladby různých stylů a žánrů, přiměřené jeho možnostem
- se uplatňuje ve vícehlasých skladbách a orientuje se v jejich notovém zápise
- zná zásady hlasové hygieny
- spolupracuje s korepeticí
- je schopen kultivovaně veřejně vystoupit

Osnovy vyučovacího předmětu skupinové interpretace

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu skupinová interpretace je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.15.

Osnovy vyučovacího předmětu hudební teorie

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební teorie je společný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru a je uveden pod kapitolou 5.1.14.

5.1.14 Vyučovací předmět hudební teorie

Hudební teorie je vyučována formou kolektivní výuky, a to ve skupině maximálně dvaceti žáků. U začínajících žáků očekávané výstupy hudební teorie, vyučované na druhém stupni, jsou totožné s očekávanými výstupy hudební teorie, vyučované na prvním stupni. V tomto případě minimální délka studia hudební teorie na druhém stupni jsou dva roky.

Profil absolventa:

Žák:

- se orientuje v grafickém záznamu hudebního díla
- samostatně dokáže vytvořit durové a mollové stupnice s akordy, včetně obrátů
- umí vytvořit kvintakordy dur, moll, zvětšené a zmenšené
- umí vytvořit dominantní septakord
- zvládne zaznamenat jednoduchou melodii
- zná význam základního hudebního názvosloví
- zvládá základní improvizaci melodie, jednoduchého doprovodu i rytmu
- umí vytvořit intervaly vzestupně
- na základě znalosti intervalů zvládá transpozici jednoduché melodie
- zná obsazení různých hudebních seskupení
- rozlišuje zpěvní hlasy (S, A, T, B)
- umí rozdělit hudební nástroje do skupin
- zná základní hudební formy a základy hudebních forem
- rozlišuje homofonii a polyfonii
- se orientuje v jednotlivých hudebních stylech a žánrech
- má elementární znalosti z dějin hudby
- aktivně poslouchá hudbu jednotlivých období a rozpozná stylovou interpretaci na základě charakteristických znaků každého z nich
- zná základní zásady interpretace jednotlivých druhů hudby
- umí vyjádřit vlastní názor na znějící hudbu (= poslouchanou skladbu)
- teoretické vědomosti aplikuje při interpretaci hudby

Osnovy hudební teorie

1. ročník I. stupně:

Žák:

- zná základní názvy not a pomlk podle délky
- zná grafický znak pro houslový a basový klíč
- se umí orientovat v houslovém klíči
- zná posuvky (graficky)
- je seznámen s pojmy stupnice a tónina
- zná základní značky a zkratky v notovém zápise
- se orientuje ve stavbě durové stupnice
- umí napsat základní grafické znaky
- rozlišuje dvoudobé a třídobé takty
- umí vytleskat rytmus
- ovládá hru na elementární rytmické nástroje
- zvládá jednoduché rytmické útvary
- se umí pohybovat v rytmu
- zvládá jednoduchou improvizaci melodie
- zvládá zpěv jednoduchých lidových i umělých písní
- umí rytmizovat jednoduchý text

2. ročník I. stupně:

Žák:

- čte noty s posuvkami
- umí samostatně napsat houslový a basový klíč
- sluchově rozlišuje celý tón a půltón
- si rozšiřuje znalost dynamických znamének, tempových a přednesových označení
- rozlišuje skupiny hudebních nástrojů a poznává některé z nich
- umí vyjmenovat a poznat základní intervaly
- rozezná durovou a mollovou tóninu
- zná základní pravidla pro tvorbu mollových stupnic
- má základní povědomí o durových stupnicích
- umí tvořit tónický kvintakord

3. ročník I. stupně:

Žák:

- umí zapsat předznamenání
- zná hlavní stupně ve stupnici
- zvládá utvořit obraty tónického kvintakordu
- umí vyjmenovat čisté a velké intervaly
- zná stejnojmenné a paralelní stupnice

- zná opěrné písně jednotlivých intervalů a dur i moll trojzvuku (a na základě toho je dle individuálních schopností intonuje nebo sluchově analyzuje)
- zná definice pojmů stupnice a interval
- na základě znalosti intervalů zvládne transpozici jednoduché písně
- zvládá náročnější rytmy
- zná rozdělení hudebních nástrojů do skupin
- aktivně poslouchá hudbu nejvýznamnějších českých skladatelů
- zná malou dvoudílnou i třídílnou písňovou formu

4. ročník I. stupně:

Žák:

- zvládá utvořit dominantní septakord
- umí utvořit zmenšené a zvětšené kvintakordy
- chápe enharmonické záměny tónů i stupnic
- zná dvojité posuvky
- upevňuje si znalost durových a mollových stupnic a akordů (tónický kvintakord s obraty)
- upevňuje si znalost intervalů a jejich tvorbu vzestupně
- aktivně poslouchá hudbu období baroka a klasicismu
- rozlišuje lidské hlasy dle rozsahu
- umí utvořit velké, malé a čisté intervaly

5. ročník I. stupně:

Žák:

- aktivně poslouchá hudbu všech období
- se orientuje v jednotlivých slozích, stylech a žánrech
- má základní povědomí o dějinách hudby
- si prohlubuje znalosti stupnic a akordů
- je seznámen s tvorbou zvětšených a zmenšených kvintakordů
- se seznamuje poslechem s různými hudebními seskupeními a soubory
- je schopen hodnotit kvalitu interpretace skladby
- si rozšiřuje znalost hudebních forem
- si rozšiřuje znalosti o hudebních nástrojích
- zná grafický zápis melodických ozdob
- zvládá notový zápis jednoduché písně nebo melodie v houslovém klíči dle sluchu
- si rozšiřuje znalost italského hudebního názvosloví
- umí vytvořit kadence T – S - D – T, T – S – D – D7 – T
- umí utvořit zvětšené a zmenšené intervaly

Osnovy hudební teorie (pro žáky nastupující přímo do II. stupně)

1. ročník II. stupně:

Žák:

- zná základní názvy not a pomlk podle délky
- umí samostatně napsat houslový a basový klíč
- čte notový zápis v houslovém klíči
- zná posuvky (graficky)
- zná rozdíl mezi pojmy stupnice a tónina
- zná základní značky a zkratky v notovém zápise
- umí napsat základní grafické znaky
- čte noty s posuvkami
- umí zapsat předznamenání
- rozlišuje dvoudobé a třídobé takty
- umí vytleskat rytmus
- rytmitizuje jednoduchý text
- ovládá hru na elementární rytmické nástroje
- zvládá jednoduchou improvizaci melodie
- zvládá zpěv jednoduchých lidových i umělých písní
- sluchově rozlišuje celý tón a půltón
- zná dynamická znaménka, tempová a přednesová označení
- se orientuje ve stavbě durové stupnice
- rozezná durovou a mollovou tóninu
- zná základní pravidla pro tvorbu mollových stupnic
- umí tvořit tónický kvintakord
- zvládá utvořit obraty tónického kvintakordu
- zná hlavní stupně ve stupnici
- zná stejnojmenné a paralelní stupnice
- zná definice pojmů stupnice a interval
- umí vyjmenovat a poznat základní intervaly
- umí vyjmenovat čisté a velké intervaly
- zná opěrné písně jednotlivých intervalů a dur i moll trojzvuku (a na základě toho je dle individuálních schopností intonuje nebo sluchově analyzuje)
- na základě znalosti intervalů zvládne transpozici jednoduché písně
- zvládá náročnější rytmy
- zná rozdělení hudebních nástrojů do skupin
- aktivně poslouchá hudbu nejvýznamnějších českých skladatelů
- zná malou dvoudílnou i třídílnou písňovou formu

2. ročník II. stupně:

Žák:

- zvládá tvorbu dominantního septakordu
- chápe enharmonické záměny tónů i stupnic
- zná dvojité posuvky
- upevňuje si znalost durových a mollových stupnic a akordů (tónický kvintakord s obraty)
- upevňuje si znalost intervalů a jejich tvorbu vzestupně
- umí utvořit velké, malé a čisté intervaly
- si prohlubuje znalosti stupnic a akordů
- rozlišuje lidské hlasy dle rozsahu
- aktivně poslouchá hudbu všech období
- se orientuje v jednotlivých slozích, stylech a žánrech
- má základní povědomí o dějinách hudby
- zná zásady tvorby zvětšených a zmenšených kvintakordů
- se seznamuje poslechem s různými hudebními seskupeními a soubory
- je schopen hodnotit kvalitu interpretace skladby
- si rozšiřuje znalost hudebních forem
- si rozšiřuje znalosti o hudebních nástrojích
- zná grafický zápis melodických ozdob
- zvládá notový zápis jednoduché písně nebo melodie v houslovém klíči dle sluchu
- si rozšiřuje znalost italského hudebního názvosloví
- tvoří kadence T – S - D – T, T – S – D – D7 – T
- tvoří zvětšené a zmenšené intervaly

5.1.15 Vyučovací předmět skupinová interpretace

Tento předmět se na naší škole naplňuje v těchto činnostech: čtyřruční hra, komorní hra, komorní zpěv a pěvecký komorní sbor. Jednotlivých forem skupinové interpretace se žák účastní dle rozhodnutí učitele (popř. vlastního zájmu a schopností), případně je mu umožněno v průběhu studia jedenkrát přestoupit a to na konci školního roku, vyjma žáků studijního zaměření hra na klavír, kterým není počet přestupů nijak omezen (přestup je však umožněn pouze na konci pololetí nebo školního roku).

Osnovy vyučovacího předmětu skupinová interpretace I. stupně:

Žák:

- se aktivně zapojuje do čtyřruční hry, komorní hry či komorního zpěvu
- nese zodpovědnost za společné dílo
- je schopen souhry a komorního zpěvu
- je dochvilný
- vnímá ostatní spoluhráče či zpěváky, a to nejen z důvodu vzájemného ladění, ale také kvůli souhře, nádechům, dynamice a frázování
- klade důraz na výsledný zvuk a celkový dojem
- přispívá svými názory při nácviu nových skladeb
- uplatňuje při hře a zpěvu sluchovou sebekontrolu
- využívá získané znalosti, schopnosti a dovednosti

Osnovy vyučovacího předmětu skupinová interpretace II. stupně:

Žák:

- se aktivně zapojuje do čtyřruční hry, komorní hry či komorního zpěvu
- nese zodpovědnost za společné dílo
- je schopen souhry a komorního zpěvu
- je schopen zorganizovat postup při nácviu bez pomoci učitele dle svých individuálních schopností a dovedností
- vnímá ostatní spoluhráče či zpěváky, a to nejen z důvodu vzájemného ladění, ale také kvůli souhře, nádechům, dynamice a frázování
- klade důraz na výsledný zvuk a celkový dojem
- umí komplexně chápat a vnímat hru na nástroj nebo při zpěvu
- dokáže vyjádřit svůj názor na společné provedení skladby
- uplatňuje při hře a zpěvu sluchovou sebekontrolu
- využívá získané znalosti, schopnosti a dovednosti

5.2 Vzdělávací obsah výtvarného oboru

Charakteristika výtvarného oboru

Výtvarný obor v ZUŠ je určen všem žákům, kteří projevují zájem o výtvarné vzdělávání a na základě prokázaného talentu projdou talentovou zkouškou. Žáci jsou směřováni k hlubšímu a trvale pozitivnímu výtvarnému pohlížení na svět, v němž žijí. Výuka ve výtvarném oboru rozvíjí výtvarné myšlení a citění žáků, rozvíjí jejich představivost a fantazii. Vyučující vede žáka k autonomnímu tvořivému přístupu ke všem tématům, která zpracovává. Současně je žák veden k principům humanity a empatickému pohledu na problém (téma), který řeší výtvarnými prostředky. Žák se učí vnímat podněty (jako výtvarný námět, který může vizuálně zpracovat), přemýšlí o nich a učí se dávat jim podobu, do níž vkládá vlastní výpověď. Osvojováním výtvarného jazyka a jeho citlivým komponováním se učí chápat umělecké formy. Výtvarná komunikace je ovlivněna osobnostním vývojem žáka a jeho dispozicemi. Žák zpočátku intuitivně, postupem času vědomě používá výtvarný jazyk, materiály, nástroje. Radost z tvůrčí činnosti a vhled do světa umění je největším přínosem výtvarného oboru.

5.2.1 Přípravné studium

Přípravné studium (dále jen PS) je propojené s hravou formou výuky a bezprostředním prožitkem. PS je určeno pro žáky od 5 let (tito žáci navštěvují přípravné studium po dobu dvou let) a pro žáky o 6 let věku (ti navštěvují přípravné studium pouze jeden rok). Výuka výtvarné tvorby v přípravném studiu je realizována v rozsahu tří vyučovacích hodin týdně (viz. učební plán). Přípravné studium II. stupně mohou navštěvovat žáci od 14 let věku, kteří již dříve nenavštěvovali výtvarný obor v ZUŠ.

Přípravné studium I. stupně výtvarného oboru	Počet hodin týdně
Přípravná výtvarná tvorba	3

Přípravné studium II. stupně výtvarného oboru	Počet hodin týdně
Přípravná výtvarná tvorba	3

Osnovy předmětu přípravná výtvarná tvorba I. stupně

Žák:

- používá výtvarné nástroje a materiály
- dle zadaného úkolu namíchá barvy
- pracuje se základními výtvarnými technikami hravým způsobem (bez kladení důrazu na vedení stopy a vyšší motorickou koordinaci), [malba akvarelovými, temperovými barvami, olejovým a voskovým pastelem, kresba tuží, tužkou, pastelkou]
- porovnává pomocí hmatu různé materiály

Osnovy předmětu přípravná výtvarná tvorba pro žáky II. stupně jsou tvořeny formou individuálního studijního plánu, který je přílohou třídní knihy.

Učební plán I. stupně

Výtvarná tvorba	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r
Výtvarná tvorba	3	3	3	3	3	3	3

Pozn. Výtvarná tvorba (dále jen VT) se vyučuje ve skupině maximálně 15 žáků. VT se naplňuje v těchto činnostech: plošná, prostorová, objektová a akční tvorba, výtvarná kultura.

Učební plán II. stupně

Výtvarná tvorba	1. r	2. r	3. r	4. r
Výtvarná tvorba	3	3	3	3

Pozn. Výtvarná tvorba (dále jen VT) se vyučuje ve skupině maximálně 15 žáků. VT se naplňuje v těchto činnostech: plošná, prostorová, objektová a akční tvorba, výtvarná kultura.

5.2.2 Studijní zaměření výtvarná tvorba

Osnovy výtvarné tvorby

I. stupeň

1. ročník:

Žák:

- seznamuje se základními výtvarnými technikami a používá je (malba akvarelovými, temperovými barvami, malba suchým, olejovým a voskovým pastelem, kresba tuší, tužkou, pastelkou)
- učí se míchat barvy
- rozvíjí vlastní fantazii a vnímání okolního světa
- pracuje s vlastními ikonografickými znaky
- je schopen na základě svých pocitů a zážitků spontánně zachytit skutečnost a vlastní fantazijní představy
- modeluje a tvaruje hmotu hnětením, mačkáním, válením

2. ročník:

Žák:

- pracuje s abstraktními motivy
- osvojuje si výtvarné techniky v plošném i prostorovém vyjádření
- učí se náměty, nápady více promýšlet, procítit nebo tvoří intuitivně
- tvaruje hmotu tak, že ji prořezává, vyrývá do ní motivy, tvaruje hmotu základními formotvornými technikami (válením, trháním, hnětením, lepením, vrstvením)

3. ročník:

Žák:

- pracuje samostatněji v důsledku osobnostního vývoje
- se zaměřuje na preferované výtvarné techniky
- se zdokonaluje ve výtvarném projevu a v závislosti k vlastním možnostem se vyhraňuje vůči technikám
- začíná vnímat více souvislosti, kompozici
- se zdokonaluje ve tvarování hmoty přidáním, ubíráním
- užívá keramický dekor: rytí otiskování, nalepování

4. ročník:

Žák:

- se postupně vyvíjí v samostatnou tvůrčí osobnost: rozvíjí svoje myšlení, cítění, vnímání, svoje názory
- pracuje s technikou reliéfu a zkouší ji v různém zpracování (řezaný kachel, vysoký, nízký reliéf)
- se zabývá tvrdou a měkkou modelací

5. ročník:

Žák:

- rozvíjí vlastní představivost a fantazii, více s nimi pracuje
- projevuje větší samostatnost
- výtvarnými prostředky směřuje ke zkoumání vzájemných vztahů (barev, prostoru...)
- směřuje podle vlastních možností k svébytné kvalitě provedení (hledá svůj vlastní rukopis)
- tvaruje různou hmotu (materiál)
- pracuje podle vlastních možností, které jsou určovány vztahem k materiálu a jeho zručností

6. ročník:

Žák:

- promyšleně pracuje s náměty
- pracuje kreativně, více experimentuje
- zdokonaluje se ve figurální kresbě
- na základě osvojených technik se posouvá do vlastní výtvarné výpovědi (inklinuje k určité technice, apod.)
- jeho projev je osobitější - znaky přenáší a posouvá do vlastní výtvarné výpovědi
- se seznamuje a pracuje na expresivních i lyrických podobách zpracování námětu
- pracuje se statickým i dynamickým zpracováním formy námětu

7. ročník:

Žák:

- své výtvarné zkušenosti rozvíjí na základě sebepoznání a poznávání světa
- vybírá si mezi náměty a podle svých individuálních schopností je realizuje
- používá obrazotvorné prvky plošného i prostorového vyjádření (bod, linie, plocha, barva, světlo, textura), pracuje s jejich vlastnostmi a vzájemnými vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb, proměna v čase), pracuje s ohledem k námětu (porovnává, analyzuje, experimentuje)
Usiluje o individuální svébytné výtvarné vyjádření

- rozvíjí vztah k prostorové činnosti, objektové a akční tvorbě. Podle svých představ a možností ji realizuje buď klasickou, nebo moderní technologií
- je schopen si vybírat z vnějších i vnitřních podnětů vhodné sobě blízké obsahy a převádět je do vizuální podoby
- inspiruje se realitou, fantazií, emocionalitou
- je schopen sebehodnocení
- vnímá prostorovou tvorbu jako osobitý a svérázný způsob výtvarného myšlení a vyjádření
- vnímá roli světla a stínu, roli konvexních a konkávních modelací a jejich kontrastů v materiálu
- rozvíjí vztah k prostoru pomocí řazení linií, barev, tvarů a jejich rytmizaci
- má přehled o uměleckých slozích a směrech
- používá základní výtvarné pojmy
- seznamuje se s výtvarnými díly umělců z historie i ze současnosti
- se snaží porozumět jiným názorům, nechává se jimi inspirovat
- vytváří si vlastní umělecký názor
- studium prvního stupně uzavírá závěrečnou prací

II. stupeň:

1. ročník:

Žák:

- pracuje na individuálních i týmových či skupinových pracích a projektech
- se citově angažuje v obsahu a formě námětu
- věnuje čas kresbě - reálných modelů, anatomie, věcí
- experimentuje v prostorové, objektové i akční tvorbě
- se seznamuje se sochařským rukopisem plastiky i sochařství, se stopami špachtlí
- pracuje na výtvarném přepisu zkušenosti do prostorové tvorby

2. ročník:

Žák:

- pracuje na figurální kresbě podle modelu
- je samostatný, experimentuje v různých oblastech umění, v rámci materiálních a osobních možností
- užívá vlastní výtvarné a grafické stylizace
- usiluje v tvorbě o volný přepis abstraktního nebo konkrétního výrazu daného námětu tvarováním linií, ploch, výtvarným rytmem, plastickými a jinými kontrasty, kompozičním řádem a rytmem

3. ročník:

Žák:

- experimentuje, komentuje, diskutuje o výtvarných problémech, s nimiž se setkává
- tvoří si vlastní názory, postoje
- své práce obhajuje
- je tolerantní k jiným názorům, náhledům a nechává se jimi obohatit
- se ve své tvorbě snaží o přepis přírodních zákonitostí

4. ročník:

Žák:

- srovnává vlastní interpretaci, ve vztahu k ostatním
- srovnává vlastní identitu, ve vztahu k okolnímu světu
- je schopen k obsahu a formě námětu přistupovat racionálně (s využitím vizuálních znaků, symbolů, kompozičních a výrazových vlastností a vztahů) a přitom se s ním citově ztotožnit
- experimentuje s materiály i finálním zpracováním a s podobou tématu

- cíleně argumentuje a obhájí svá stanoviska
- se prezentuje vlastním osobitým stylem, formou, zaměřením na vizuální, prostorovou, nebo jinou specifickou formu
- část studia věnuje studijní kresbě
- dává osobitou podobu zkušenostem a znalostem ve formě výsledného díla, k nimž dospívá během studia
- uvědoměle pracuje s odbornými pojmy
- konstruuje keramické objekty z více částí
- dbá na kompoziční řád vytvářeného objektu
- usiluje o propojení několika tvarů v jedné kompozici
- zkoumá vzájemný vztah několika prvků v prostoru
- dbá na vícehledovost a výtvarnou zkratku plastiky a sochařství
- si prohlubuje znalosti uměleckých slohů, žánrů
- se zajímá o současné výtvarné umění, o oblasti světové kultury napříč časem, hledá v nich inspiraci pro svou výtvarnou činnost
- si prohlubuje získané znalosti v umění, pracuje s nimi a tvoří si osobní názor či přístup
- se snaží analyzovat a obhájit své výtvarné práce
- si tvoří názory, respektuje názory druhých, nechává se jimi inspirovat, obohacovat
- vnímá a rozvíjí morální, etické a estetické názory, postoje
- studium druhého stupně uzavírá závěrečnou prací

5.2.3 Studijní zaměření multimediální a prostorová tvorba

Charakteristika učiva studijního zaměření multimediální a prostorová tvorba:

Studijní zaměření multimediální a prostorová tvorba je zaměřen na žáky, kteří mají zájem o studium v méně klasických výtvarných oblastech a na základě prokázaného talentu projdou talentovou zkouškou. Žáci plní výstupy výtvarného oboru odpovídající danému ročníku výtvarné tvorby, dále z estetického vzdělávání, vybraných oblastí společenskovedního vzdělávání (kultury duchovní a hmotné).

Vizuální vzdělávání rozvíjí komunikační kompetence žáků a učí je používat „výtvarný“ materiál a technologie jako prostředek myšlení, dorozumívání a sebevyjádření. Žák se učí pracovat s uměleckým dílem kultivujícím jeho vizuální gramotnost a vlastní projev žáka, pomáhá formovat jeho estetické vnímání a cítění.

Obecným cílem vizuálního, výtvarného a kulturního vzdělávání v předmětu multimediální a prostorová tvorba je rozvoj komunikativních kompetencí žáků s důrazem na kreativní myšlení v pojmech a především obrazech (znakových strukturách), naučit se je užívat jako prostředek komunikace s okolím, ale i svým Já. Multimediální a prostorová tvorba rozvíjí výtvarné myšlení potřebné ke sdílení a sdělení informací (výtvarnou formou) za pomoci multimediálních technologií a prostředků na základě kulturních poznatků a sociokulturních návyků.

Recepce a reflexe výtvarného umění (jako součást předmětu multimediální a prostorová tvorba) kromě teoretických poznatků umožňuje žákům možnost orientace v jednotlivých směrech (stylech), ale také interpretaci konkrétních uměleckých děl. Vede žáka k přehledu o české a světové vizuální kultuře.

Žák získává sociální kompetence skrze vlastní a společnou tvorbu, ale zároveň se obrací k uměleckým hodnotám v historii a snaží se je vnímat v rámci estetických a etických norem společnosti.

Tabulka učebních plánů:

I. stupeň:

	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r
Multimediální a prostorová tvorba	3	3	3	3	3	3	3

Vyučuje se ve skupině maximálně 5 žáků.

II. stupeň:

	1.r	2.r	3.r	4.r
Multimediální a prostorová tvorba	3	3	3	3

Vyučuje se ve skupině maximálně 5 žáků.

Osnovy vyučovacího předmětu multimediální a prostorová tvorba

I. stupeň

1. ročník:

Žák:

- seznamuje se základními výtvarnými technikami a používá je (malba akvarelovými, temperovými barvami, malba suchým, olejovým a voskovým pastelem, kresba tuší, tužkou, pastelkou), tyto techniky srovnává s jejich digitalizovanou podobou
- učí se míchat barvy
- rozvíjí vlastní fantazii a vnímání okolního světa
- je schopen na základě svých pocitů a zážitků spontánně zachytit skutečnost a vlastní fantazijní představy
- modeluje a tvaruje hmotu hnětením, mačkáním, válením

2. ročník:

Žák:

- osvojuje si výtvarné techniky v plošném i prostorovém vyjádření
- učí se náměty, nápady více promýšlet, procítit nebo tvoří intuitivně
- tvaruje hmotu tak, že ji prořezává, vyrývá do ní motivy, tvaruje hmotu základními formotvornými technikami (válením, trháním, hnětením, lepením, vrstvením)
- rozlišuje základní ovládací prvky (periferie) PC

3. ročník:

Žák:

- pracuje samostatněji v důsledku osobnostního vývoje
- se zdokonaluje ve výtvarném projevu a v závislosti k vlastním možnostem se vyhraňuje vůči technikám
- začíná vnímat více souvislosti, kompozici
- se zdokonaluje ve tvarování hmoty přidáním, ubíráním
- užívá keramický dekor: rytí, otiskování, nalepování
- používá základní digitální fotografický přístroj (compact)

4. ročník:

Žák:

- rozvíjí svoje myšlení, cítění, vnímání, své názory
- pracuje s technikou reliéfu a zkouší ji v různém zpracování (řezaný kachel, vysoký, nízký reliéf)
- se zabývá tvrdou a měkkou modelací
- pozoruje světelnou modelaci tvarů různých objektů
- vnímá podobnosti a rozdíly prostorového tvaru a jeho plošného převedení (fotografie, počítačová simulace ad.)

5. ročník:

Žák:

- se učí pracovat s různými přístroji a získává základní poznatky, jak s nimi zacházet k dosažení výtvarně tvůrčích (či výtvarně řemeslných) výsledků
- pracuje samostatně i v kolektivu v závislosti na tématu práce
- základními fotografickými prostředky směřuje ke zkoumání vzájemných výtvarných vztahů, které transformuje za pomoci digitálních technologií
- směřuje podle vlastních možností k svébytné kvalitě provedení (hledá vlastní výtvarně stylistické vyjadřování)
- se snaží porozumět jiným názorům, nechává se jimi inspirovat
- nahlíží na slohová období v kontextu dané doby
- sleduje módní a stylové trendy a přistupuje k nim kriticky
- ❖ pracují na samostatných projektech, prezentacích dle vlastních preferencí
- ❖ používají složitější metody získávání digitálních podkladů pro vlastní práci

6. ročník:

Žák:

- promyšleně pracuje s náměty
- pracuje kreativně (na pro něj dosažitelné úrovni), více experimentuje
- zdokonaluje se v kompozičních řešeních a jejich variantách
- na základě osvojených technik má snahu o vlastní výtvarnou výpověď (samostatně si vybírá základní techniky a technologie zpracování zadaného tématu)
- cíleně získává a vytváří vlastní digitalizovaný materiál (fotografie, video, kresby, či vlastní prostorové výtvořky)
- vnímá odlišnosti kultur v závislosti na době a místě jejího výskytu
- hledá možnosti, které mu kultura předkládá a snaží se je uplatnit ve vlastní tvorbě
- hledá prioritní zaměření na určitá slohová či stylová období
- ❖ pracuje na samostatných projektech, prezentacích dle vlastních preferencí
- ❖ používá složitější metody získávání digitálních podkladů pro vlastní práci

- ❖ pracuje samostatně (vyučující plní funkci supervizora – případně navrhuje alternativní postupy a východiska)

7. ročník:

Žák:

- rozvíjí poznávání a sebepoznávání své výtvarné zkušenosti
- vybírá si mezi náměty a podle svých individuálních schopností je realizuje
- používá obrazotvorné prvky plošného vyjádření (bod, linie, plocha, světlo, barva, textura), pracuje s nimi s ohledem na námět
- rozvíjí vztah k prostorové činnosti a podle svých představ a možností ji realizuje
- je schopen si vybírat z vnějších i vnitřních podnětů vhodné, sobě blízké obsahy a převádět je do vizuální formy
- hledá vlastní výtvarnou zkratku, snaží se o umělecký posun vlastní myšlenky
- svou práci hodnotí z hlediska kvality (jemu vlastními verbálními prostředky)
- sleduje design, fotografii, architekturu a další multimediální formy a řeší jejich obsah
- hledá spojitosti v jednotlivých odvětvích a přistupuje kriticky k jejich formě i obsahu
- nepohlíží na kulturu z axiologického hlediska, ale pokouší se o globální nadhled
- přistupuje ke kultuře kriticky, bez předsudků a se snahou pochopit sdělení
- studium prvního stupně uzavírá závěrečnou prací
- ❖ pracuje na samostatných projektech, prezentacích dle vlastních preferencí
- ❖ používá složitější metody k získávání digitálních podkladů pro vlastní práci
- ❖ samostatně pracuje s modelem, jeho nasvícením, hledá osobitější polohy sebevyjádření
- ❖ pracuje samostatně (vyučující plní funkci supervizora – případně navrhuje alternativní postupy a východiska)

Pozn. části osnov označené ❖ jsou určeny pouze pro pokročilejší žáky zaměřené na další studium uměleckých směrů.

II. stupeň

1. ročník:

Žák:

- pracuje na individuálních i týmových či skupinových pracích a projektech
- věnuje pozornost obsahu a formě tématu, pokouší se o jejich ambivalentní a vyrovnaný vztah
- věnuje čas kresbě - reálných modelů, anatomii postav, designu věcí, které dále digitálně zpracovává či komplexně digitálně tvoří
- experimentuje v prostorové tvorbě, užívá mix-medií jako vstupního materiálu pro svou práci
- si prohlubuje znalosti uměleckých slohů, žánrů
- zaměřuje se na umělce a umění dle vlastních preferencí
- srovnává upřednostněné s nově objeveným

2. ročník:

Žák:

- pracuje s figurální tematikou, i v prostorové podobě
- užívá vlastní výtvarné, grafické či designové stylizace
- je samostatný, experimentuje v různých oblastech vizuální a multimediální tvorby, v rámci materiálních a technologických postupů a osobních možností
- projevuje zájem o kulturní dění v oblasti umění
- se zajímá o současné výtvarné umění
- v umění hledá inspiraci pro svou práci
- hledá shodné či podobné prvky v umění a dále s nimi pracuje (hledá si vlastní přístup)

3. ročník:

Žák:

- experimentuje, komentuje, diskutuje o výtvarných problémech, nastiňuje možná řešení
- si utvoří vlastní názor na umělecké vyjádření druhých, respektuje je a kriticky hodnotí
- se vhodně prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska a své práce
- je tolerantní k jiným názorům, postojům a nechává se jimi obohatit
- pracuje na variantách, rozsáhlejších návrzích v daném tématu, hledá více alternativ, z nichž vybírá
- analyzuje a obhajuje své výtvarné práce (na základě porovnání)
- srovnává svá díla se světovým i českým uměním
- umění vnímá jako pozitivní hodnotu lidského bytí

4. ročník:

Žák:

- porovnává vlastní interpretace s ostatními, kriticky se vyjadřuje k jejich zpracování
- je schopen k obsahu a formě námětu přistupovat racionálně a přitom se s ním citově ztotožnit, experimentuje s materiály i finálním zpracováním a podobou tématu, cíleně argumentuje a obhajuje svá stanoviska
- se prezentuje vlastní osobitou formou, stylem, zaměřením ve vybraných kategoriích vizuální, multimediální a prostorové tvorby
- objevuje uplatnění vlastních prací v kulturním i komerčním světě
- dává zkušenostem a znalostem, nabytých během studia novou podobu ve vlastních projektech
- uzavírá studium druhého stupně absolventskou prací a absolventskou výstavou prací
- sleduje kulturu jako celistvý fenomén procházející skrze čas a odlišné kultury
- respektuje názory druhých, nechává se jimi inspirovat, obohacovat
- vnímá a dále rozvíjí morální, etické a estetické názory a postoje

6 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

V souladu s platným zákonem a vyhláškou mohou být do výuky na naší škole zařazeni také žáci se speciálními vzdělávacími potřebami, pokud projdou talentovou zkouškou. Žáky do této kategorie může zařadit ředitel na základě vyjádření rodičů, učitele a na základě speciálně pedagogického vyšetření, odborného posudku pedagogicko-psychologické poradny (dále jen PPP), speciálně pedagogického centra (dále jen SPC) nebo lékaře. V průběhu studia bude učitel úzce spolupracovat se zákonnými zástupci žáka a s výše zmíněnými institucemi (PPP, SPC).

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami jsou vyučováni podle individuálního vzdělávacího plánu (dále jen IVP), který je součástí třídní knihy. IVP vypracovává učitel na základě Vyhlášky č. 73/2005 a § 18 zákona č. 561/2004 Sb. (školský zákon) a následně schvaluje ředitel školy. Jeho platnost je zpravidla na jeden školní rok. Plán může být ovšem připraven i na kratší časové úseky, např. pololetí či čtvrtletí, vždy dle potřeby jednotlivých žáků.

7 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

V souladu s platným zákonem a vyhláškou mohou být do výuky na naší škole zařazeni také žáci mimořádně nadaní, pokud projdou talentovou zkouškou. Žáky do této kategorie může zařadit ředitel na vyjádření rodičů, učitele, na základě psychologického vyšetření, odborného posudku pedagogicko-psychologické poradny (dále jen PPP) nebo speciálně pedagogického centra (dále jen SPC). V průběhu studia bude učitel úzce spolupracovat se zákonnými zástupci žáka a s výše zmíněnými institucemi (PPP, SPC).

Žáci mimořádně nadaní jsou vyučováni podle individuálního vzdělávacího plánu (dále jen IVP), který je součástí třídní knihy. IVP vypracovává učitel a schvaluje ředitel školy. Jeho platnost je zpravidla na jeden školní rok. Plán může být ovšem připraven i na kratší časové úseky, např. pololetí či čtvrtletí, vždy dle potřeby jednotlivých žáků.

8 HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

8.1 Přijímací řízení

V přijímacím řízení rozlišujeme talentovou a přijímací zkoušku. Talentová zkouška je vykonávána do přípravného studia. Přijímací zkoušku vykonávají žáci při nástupu do 1. ročníku I. i II. stupně formou zkoušky hudebnosti, a to v případě, že neabsolvovali přípravné studium. Ostatní žáci vykonají přijímací zkoušku z přípravné hry na nástroj.

Uchazeči o studium výtvarného oboru jsou přijímáni na základě předložení školních nebo domácích prací.

8.2 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

1. Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
2. Řídí se Vyhláškou č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání, §3.
3. Za první i druhé pololetí vydává škola žákovi vysvědčení. Žákům přípravného studia se vystavuje potvrzení o studiu.
4. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm.
5. Výsledky klasifikace se vyjadřují stanovenou stupnicí.
6. Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková.
7. Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka formou klasifikace nebo slovního hodnocení do žákovského sešitu.
8. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, poukazuje na klady a nedostatky hodnocených jevů. Zákonným zástupcům oznamuje učitel výsledky každé klasifikace vždy písemnou formou do žákovského sešitu.
9. Při ústním zkoušení oznamuje učitel výsledek hodnocení okamžitě, výsledky hodnocení písemných projevů nejpozději v následující hodině a hodnocení výtvarných prací je hodnoceno po ukončení tvorby.
10. O termínu veškerých písemných zkoušek informuje učitel žáky nejpozději týden předem.
11. Učitel je povinen archivovat podklady pro průběžnou klasifikaci po celou dobu školního roku.
12. **Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.** (viz kapitola 8.2)
13. Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím

a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle a postojů žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

14. Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.
15. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.
16. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.
17. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
18. Ohodnocením výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně.
19. Součástí procesu hodnocení i sebehodnocení je identifikace cest ke zlepšení.
20. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přihlíží se i k tvořivosti, snaživosti, pečlivosti a plnění povinností žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru a klasifikace za příslušné období.
21. Žáky druhého stupně, navazujícího na první stupeň, klasifikujeme podle pokroků, kterých dosáhli směrem ke splnění daných učebních osnov, které jsou zde rozpracovány po dvou ročnících.
22. Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni učiteli jednotlivých předmětů:
 - průběžně prostřednictvím žákovského sešitu,
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
 - případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka.

V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě.

23. Žák je v případě použití klasifikace hodnocen v jednotlivých předmětech těmito stupni prospěchu:
 - a) 1 – žák ovládá požadované poznatky uceleně, přesně a úplně nebo s drobnými výkyvy, samostatně a tvořivě nebo s drobnou pomocí učitele uplatňuje osvojené vědomosti a dovednosti při řešení praktických a teoretických úkolů, nevyskytují se podstatné chyby. Je aktivní v rámci svých povinností, někdy i nad jejich rámec, je tvůrčí, nadšený s opravdovým zapojením, zadané věci plní až na výjimky svědomitě a se zájmem.
 - b) 2 – žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojených vědomostí a dovedností drobné nedostatky, ale je schopen osvojené vědomosti

- a dovednosti uplatňovat, nevyskytují se podstatné chyby. Je aktivní především v rámci svých povinností, zadané věci plní až na výjimky svědomitě a se zájmem.
- c) 3 – žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojených vědomostí a dovedností závažné nedostatky, které je schopen uplatňovat s intenzivnější pomocí učitele. Je pasivní bez většího zaujetí, má výrazné výkyvy v přístupu i pozornosti.
 - d) 4 – žák si požadované vědomosti a dovednosti neosvojil, má v nich závažné nedostatky, které není schopen opravit ani s pomocí učitele. Jeví soustavný nezájem, neplní si své povinnosti.
24. Pro hodnocení používá škola klasifikaci, pro celkové hodnocení slovní označení.
25. Žák je v případě použití klasifikace hodnocen v jednotlivých předmětech na vysvědčení těmito stupni prospěchu:
- a) 1 – výborný
 - b) 2 – chvalitebný,
 - c) 3 – uspokojivý,
 - d) 4 – neuspokojivý.
26. Žák je na konci prvního a druhého pololetí celkově hodnocen těmito stupni:
- a) prospěl(a) s vyznamenáním
 - b) prospěl(a)
 - c) neprospěl(a).
27. Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže v žádném předmětu není hodnocen stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný a průměr prospěchu ze všech předmětů nemá vyšší než 1,5.
28. Žák prospěl, jestliže nebyl ani v jednom předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
29. Žák neprospěl, jestliže byl z některého předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
30. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do ukončení hodnocení za druhé pololetí příslušného školního roku.
31. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo ukončeno nejpozději do konce měsíce srpna příslušného školního roku.
32. Ředitel školy může uznat částečné vzdělání žáka, pokud je doloženo prokazatelným způsobem a od doby jeho dosažení neuplynulo více než 5 let. Uzná-li ředitel školy dosažené vzdělání, uvolní žáka z vyučování a hodnocení v rozsahu uznaného vzdělání.
33. Pokud žák prokáže znalosti a dovednosti vyššího ročníku, než který navštěvuje, může být na základě postupové zkoušky do tohoto ročníku přeřazen (kontrakce).

8.3 Získání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci vzdělávacích výsledků získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na výuku
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, postupové, závěrečné)
 - analýzou výsledků činností žáka
 - konzultacemi s ostatními učiteli
 - rozhovory se žákem
2. Situace, při kterých dochází k hodnocení žáka:
 - za úroveň dílčích úkolů
 - za úroveň výkonů v rámci jedné vyučovací jednotky
 - za úroveň písemného projevu
 - za úroveň ústního projevu (např. referáty, ústní zkoušení atd.)
 - za úroveň zpracování projektů
 - za úroveň skupinové práce
 - za úroveň veřejného vystoupení
 - za úroveň veřejných prezentací žáka (VO)
 - za úroveň výkonu při přijímací, postupové a závěrečné zkoušce

Přijímací zkoušky nejsou hodnoceny klasifikační škálou, ale stupněm úspěš(a)/neúspěš(a)
3. Vyučující všech předmětů na začátku každého klasifikačního období (na začátku školního roku) prokazatelně seznámí žáky (i jejich zákonné zástupce) s pravidly a podmínkami klasifikace.
4. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména:
 - soustavným pozorováním žáků
 - sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, praktické, pohybové...) a analýzou výsledků jejich různých činností.
5. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok tak, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

6. Učitel dbá na přiměřený počet hodnocení, který závisí i na počtu vyučovacích hodin příslušného předmětu a na jeho povaze.
7. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci průkazným způsobem tak, aby mohl doložit správnost celkové klasifikace i způsob získaných známek.
8. Vyučující dodržuje zásady pedagogického taktu zejména:
 - účelem zkoušení není nacházet za každou cenu mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit především to, co umí
 - v případě zadávání nové látky k samostatnému nastudování je nutné předem sdělit, jakým způsobem má být nastudována, jakou formou a v jakém rozsahu bude ověřována – přitom tento způsob může být použit pouze jako doplňková forma výuky

8.3.1 Specifika hodnocení žáků výtvarného oboru

Hodnocení vzdělávání žáka vychází z klasifikačního řádu školy, je však doplněno o specifický přístup k hodnocení žákova výkonu, viz níže uvedená kritéria:

Při řešení všech úkolů je vyžadováno: Tvořivé myšlení o významu, obsahu, materiálech, o tvarových a barevných vztazích. Ochota ke spolupráci s vyučujícím i ostatními žáky.

*Při kterémkoli hodnocení jsou zohledňována tato kritéria: Míra kreativity a originálního přístupu k činnosti v hodině. Osobní a osobnostní přínos žáka k zadané práci. Výpovědní hodnota práce (s vazbou na osobnostní rysy žáka a jeho typologii). Konstruktivní jednání přispívající ke zlepšení vlastních výkonů a vedoucí k osobnostnímu růstu studenta. Výsledný produkt (práce, dílo, myšlenkový koncept) žákovy práce **není nikdy** hodnocen bez přihlídnutí k výše zmíněným podmínkám a je posuzován na posledním místě (je méně důležitý než samotný proces, jímž student v průběhu výuky prochází).*

Dále je posuzována: míra samostatnosti jednotlivých žáků, anebo kooperace, spolupráce se žáky ve skupině.

Především hodnocení je poskytnuto žákovi pro následnou vnitřní korekci chyb, tak aby k nim následně nedocházelo. Chyby jsou chápány jako běžný, přirozený jev a jsou důležitým prvkem učení. Dojde-li k nejasnostem, nedorozumění mezi vyučujícím a žákem, bude žákovi (ze strany vyučujícího) poskytnuto náležité analytické posouzení jeho práce, nutné k objasnění stanovisek pro daný soud či klasifikaci.

Kromě průběžné klasifikace neverbálního výkonu žáka při praktické činnosti je do výstupů výuky zařazeno hodnocení verbálního projevu žáka při prezentacích (svých prací, multimediálních projektů). V závěru každého ročníku jsou hodnoceni žáci za klauzurní práci zjišťující úroveň žákových kompetencí. Klauzurní práce prochází komplexní analýzou (parciální analýzou), jejímž výsledkem je průměrná hodnota v rámci stupnice 1-4 (rozbor práce probíhá v kolektivu žáků). Klauzury rovněž slouží k porovnání dosažených výsledků

jednotlivých tříd. Komunikativní kompetence jsou posuzovány u veškerých činností žáka ve výuce (praktické i teoretické – a to jak verbálního, tak nonverbálního charakteru). Hodnocení ovlivňuje pololetní a závěrečnou klasifikaci, jež je uvedena na vysvědčení jako průměrná hodnota žakových výkonů.

8.4 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.
2. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.
3. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.
4. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - co se mu daří,
 - co mu ještě nejde,
 - jak bude pokračovat dál,
 - jaké má potíže při samostudiu,
 - jak se pomocí učitele snaží nedostatky opravit.
5. Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.
6. Znamky nejsou jediným zdrojem motivace.

8.5 Vlastní hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy zpracováváme v pravidelném tříletém intervalu. Hlavními oblastmi jsou:

1. Podmínky ke vzdělávání
2. Průběh vzdělávání
3. Podpory školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
4. Výsledky vzdělávání žáků a studentů
5. Řízení školy, kvalita personální práce, kvalita dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
6. Úroveň výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům